

**Σεπτέμβριος
1998**

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

Ο
Κ
Υ
Σ
Ω
Α
Β
Ω

Η πραγματοποίηση της 67^{ης} Γ.Σ. της Ομοσπονδίας μας στις 23 – 25 Ιουνίου δεν έφερε το καινούριο που έχει ανάγκη το συνδικαλιστικό μας κίνημα.

Το γνώριμο σκηικό των τελευταίων Γ.Σ. επαναλήφθηκε και φέτος: Παραταξιακή διαξιφισμοί, απουσία μεγάλου μέρους των αντιπροσώπων από τις διαδικασίες της συνέλευσης, θέματα που δεν συζητήθηκαν καν λόγω έλλειψη απαρτίας (εξομοίωση, ολόημερο, μεταθέσεις αποσπάσεις κλπ), ονομαστικές ψηφοφορίες για τον «έλεγχο» των αντιπροσώπων, διαδικαστικές προτάσεις, αποφάσεις γενικόλογες κλπ.

Η εμπειρία των κινητοποιήσεων τις ημέρες του διαγωνισμού, η ανάλυση της στάσης του συνόλου των συναδέλφων και της ελληνικής κοινωνίας δεν θίχτηκαν, μένοντας σε μια επανάληψη της αυταρχικής στάσης της Κυβέρνησης και την «εύκολη» κριτική στην πλειοψηφία του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Αν στα παραπάνω προσθέσεις τις Γ.Σ. στους τοπικούς συλλόγους με πολύ μικρή συμμετοχή, χωρίς ούτε καν τυπική απαρτία τις περισσότερες φορές τότε η κατάσταση επιδεινώνεται δραματικά.

Σε μια περίοδο που οι αλλαγές, τις περισσότερες φορές σε βάρος των εργαζομένων, τόσο στο χώρο της εκπαίδευσης, όσο και γενικότερα στη χώρα μας παίρνουν εκρηκτικές διαστάσεις, που ο αυταρχισμός της Κυβέρνησης αποκτά πρωταγωνιστικό ρόλο, η αναγκαιότητα για δυνάμωμα της ενότητας του συνδικαλιστικού κινήματος, για ουσιαστική συζήτηση και συγκεκριμένη στοχοθεσία, φαίνεται πως εξαφανίζονται στο όνομα της διατήρησης των παραταξιακών οχυρωμάτων.

Εγκαίρα στο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. είχαμε καταθέσει μια σειρά προτάσεων (Φυλλάδιο του Μαΐου 1998) με στόχο η Γ.Σ. να αποκτήσει ένα πιο ουσιαστικό χαρακτή-

ρα, να γίνει Γ.Σ. συζήτησης και ουσιαστικών αποφάσεων που όμως δεν έγιναν αποδεκτές.

Σήμερα το σύνθημα για «δράση από τα κάτω», η ουσιαστική λειτουργία των συλλόγων, το ξεπέραςμα των παραταξιακών διαχωριστικών γραμμών και η ενότητα πάνω στα προβλήματα, **ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ ΑΝ ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ ΒΓΟΥΜΕ ΑΠΟ ΤΟ ΤΕΛΜΑ.**

ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Καπράνας Ζήσης τηλ. 2659241
Διός 6 121 31 Περιστέρι
Σαπρίκης Χρίστος τηλ. 3464932
Φιλοστράτου 32 118 51 ΑΘΗΝΑ
Τσάτσης Σπύρος τηλ. 5611476
Καλόγηρος Νίκος τηλ. 9846645

ΦΑΞ 01 –3464932

Internet e-mail
xsap@compulink.gr

2—.—

Στο πρώτο φυλλάδιό μας για τη φετινή σχολική χρονιά θα παρουσιάσουμε το σύνολο των τοποθετήσεων που έγιναν στην Γ.Σ. από συναδέλφους αντιπρόσωπους που εκλέχτηκαν με τα ψηφοδέλτια της Πρωτοβουλίας ή άλλα ανεξάρτητα ψηφοδέλτια. όπως αυτές καταγράφηκαν στα πρακτικά της 67^{ης} Γ.Σ.

Παράλληλα δημοσιεύουμε και προτάσεις που καταθέσαμε για την αξιολόγηση, το σύστημα διορισμού των εκπαιδευτικών και το πρόγραμμα δράσης

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Η πρόταση του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. για την αξιολόγηση από το συνολικό πλαίσιο του ν.2525/97 επικεντρώνεται μόνο στα ΣΜΑ. Γι' αυτό:

Ζητάμε να τεθεί σε ψηφοφορία για επαναβεβαίωση η παλιότερη απόφαση της ομοσπονδίας (1993) που μπορεί να αποτελέσει τη βάση για ένα σύστημα αξιολόγησης στο χώρο της εκπαίδευσης που θα στηρίζεται στις αρχές

- της συλλογικότητας
- της αποκέντρωσης
- ξεκινάει από «κάτω» προς τα «πάνω»
- θα είναι ανεξάρτητη από τη βαθμολογική και μισθολογική εξέλιξη του εκπαιδευτικού.

Απορρίπτουμε τη λογική που βλέπει την αξιολόγηση μόνο για τις επιλογές των στελεχών.

Τα πορίσματα της αξιολόγησης θα πρέπει να «επιστρέφουν στο σχολείο» για να βοηθούν τον εκπαιδευτικό να κάνει καλύτερα τη δουλειά του με την επιστημονική και παιδαγωγική ενίσχυσή του, με καλύτερα βιβλία, καλύτερη υποδομή.

Τονίζουμε πως κανένα σύστημα αξιολόγησης, από μόνο του, χωρίς μέτρα οικονομικής και επιστημονικής ενίσχυσης του σχολείου δεν μπορεί να σταθεί.

Διεκδικούμε νομοθετική ρύθμιση που θα καθορίζει τη λειτουργία των συλλογικών οργάνων των σχολείων, που θα αποκεντρώνει εξουσίες και ευθύνες στη σχολική μονάδα.

ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΡΟΣΛΗΨΗΣ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

Απορρίπτουμε το διαγωνισμό ως σύστημα πρόσληψης εκπαιδευτικών στο Δημόσιο Εκπαιδευτικό σύστημα.

Τονίζουμε πως κανένα σύστημα πρόσληψης δεν μπορεί να λύσει το πρόβλημα της ανεργίας. Χρειάζονται γενικότεροι κοινωνικοί αγώνες και αλλαγές για μια άλλη οικονομική και εκπαιδευτική πολιτική.

Θέλουμε την επετηρίδα ως σύστημα πρόσληψης με τις παρακάτω προϋποθέσεις:

- Ξεκαθάρισμα από διπλοεγγραφές.
- Θέσπιση νέων **οργανικών** θέσεων για την κάλυψη όλων των αναγκών στην εκπαίδευση.
- Μείωση ορίων ηλικίας για τη σύνταξη των εκπαιδευτικών.
- Γενίκευση της προσχολικής αγωγής.
- Πριμοδότηση της εργασίας ως αναπληρωτή για τον διορισμό.
- Ιδιαίτερη βαρύτητα στην προετοιμασία του μέλλοντα εκπαιδευτικού στα Παιδαγωγικά Τμήματα .

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ

Θεωρούμε εκ των ουκ άνευ όλα τα μέτρα που αναφέρονται στην εισήγηση της Δ.Ο.Ε., (η ενημέρωση και η δράση των συλλόγων μας, οι κοινές συναντήσεις με άλλες Ομοσπονδίες, η λειτουργία του ΙΠΕΜ Δ.Ο.Ε. για την επιστημονική τεκμηρίωση των θέσεων μας, τα προπαγανδιστικά υλικά)

Το πρόβλημα πάντοτε υπάρχει με τις απεργιακές κινητοποιήσεις μας και τη συμμετοχή των συναδέλφων. **Το κυρίαρχο για μας δεν είναι η μορφή των απεργιακών κινητοποιήσεων, αλλά οι συγκεκριμένοι στόχοι που κάθε φορά βάζουμε και η συσπειρωση του ΣΥΝΟΛΟΥ των συναδέλφων σ' αυτούς.**

Με βάση τα παραπάνω το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. να μην προκηρύξει καμία απεργιακή κινητοποίηση, εάν αυτή πρώτα δεν περάσει από διαδικασίες βάσης Γενικών Συνελεύσεων στους τοπικούς συλλόγους με ουσιαστικές απαρτίες.

Το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας μας στις αρχές του Σεπτεμβρίου είναι υποχρεωμένο να καταθέσει πρόταση πλαίσιο ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΩΝ στόχων και κινητοποιήσεων σε όλους τους συλλόγους και να ολοκληρωθεί η διαδικασία τέλος Σεπτεμβρίου με ολομέλεια προέδρων.

Τέλος επειδή τα τελευταία χρόνια και με την καθέρωση του θεσμού της Ολομέλειας των προέδρων, αλλά και γενικότερα ανέκυψαν πολλά οργανωτικά προβλήματα προτείνουμε **στη συνδικαλιστική χρονιά που μας έρχεται να γίνει οργανωτικό καταστατικό Συνέδριο της Ομοσπονδίας.**

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ ΣΤΗΝ 67^Η Γ.Σ. ΤΗΣ Δ.Ο.Ε.

ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ Γ.Σ.

Ζ. ΚΑΠΡΑΝΑΣ (Περιστερί):

Συνάδελφοι, εύχομαι η φετινή Γενική Συνέλευση να είναι μία από τις πιο δημιουργικές της τελευταίας δεκαετίας...

Εκκινώντας σωστά θεωρούμε ότι δεν χρειάζεται για το Προεδρείο να φανεί η δύναμη των μεγάλων, τους ξέρουμε πόσοι είναι οι μεγάλοι και πόσες ψήφους έχουν γι' αντιπροσώπους.

Εκείνο που θέλουμε να βγούμε ενωμένοι, για έναν νικηφόρο αγώνα από σήμερα.

Γι' αυτό προτείνουμε στο πενταμελές Προεδρείο να μην ισχύσουν οι λογικές του χθες, οι πολλοί να πάρουν τις πολλές θέσεις του Προεδρείου. Προτείνουμε αντιπροσωπευτικό Προεδρείο. Ένα μέλος από κάθε παράταξη, από κάθε μόρφωμα συνδικαλιστικό, τάση που εκφράζεται.

Συγκεκριμένα έναν από τη Π.Α.Σ.Κ., έναν από τη Δ.Α.Κ.Ε., έναν από τη Δ.Ε.Ε., έναν από τη Πρωτοβουλία Αυτόνομες Κινήσεις και έναν από Παρεμβάσεις και Συσπειρώσεις.

Πιστεύω, ότι αυτή η πρότασή μας θα δείξει το δρόμο, το πώς θα προχωρήσουμε από εδώ και πέρα..

Κ. ΔΗΜΟΥΛΑΣ (Παλαιό Φάληρο):

Ήθελα να ρωτήσω πριν προχωρήσω στη σκέψη μου και στη κριτική μου για το προτεινόμενο Κανονισμό για να διευκολυνθούμε στη συζήτηση πάνω σε αυτό θα ήθελα να ρωτήσω κάποιον από το Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ο.Ε., που έχει μαζί του το καταστατικό, να μας πει τι προβλέπεται από το καταστατικό, ποιος έχει δικαίωμα λόγου στις Γενικές Συνελεύσεις.

Γιατί για να είναι νόμιμη η κάθε μας ενέργεια και ο κάθε μας κανονισμός εδώ θα πρέπει ν' απορρέει από το Καταστατικό μας που είναι κατά κάποιο τρόπο σ' ευρεία έννοια το Σύνταγμα μας.

Θα ήθελα να το διαβάσει αυτό, να το ακούσουν οι αντιπρόσωποι και ν' αναπτύξω μετά την άποψή μου. ποιος έχει δικαίωμα λόγου στη Γενική Συνέλευση. Τι λει το σχετικό άρθρο του Καταστατικού το άρθρο 38 λει ποιος έχει δικαίωμα λόγου. Δεν μπορούμε να κάνουμε έναν κανονισμό έξω από το Καταστατικό. Γιατί οδηγούμεθα σε παρατυπία, να μην πω έξω από τη καταστατική νομιμότητα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Θα σου διαβάσω το άρθρο 38 που επικαλείσαι να δεις ποιοι έχουν δικαίωμα λόγου:

"Στις Γενικές Συνελεύσεις τακτικές ή έκτακτες δικαίωμα ψήφου και λόγου τα θέματα ημερήσιας διάταξης έχουν μόνο οι αντιπρόσωποι των συλλόγων μελών που είναι οικονομικά τακτοποιημένοι και σε περίπτωση απουσίας οι νόμιμα αναπληρωτές τους.

Δικαίωμα λόγου έχουν και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της Δ.Ο.Ε..

Μπορεί με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης να δοθεί ο λόγος σε πρόσωπα ειδικής κατάρτισης όπως είναι οι αιρετοί του Κ.Υ.Σ.Π.Ε. για παράδειγμα, αν κριθεί αναγκαίο να φωτιστεί η συνέλευση σε συγκεκριμένο θέμα της Ημερήσιας Διάταξης." Αυτό προβλέπει το άρθρο 38.

Κ.ΔΗΜΟΥΛΑΣ: Νομίζω ότι είναι σαφέστατο. Η μόνη ιδιότητα που αναγνωρίζει το καταστατικό σε μας είναι η ιδιότητα του αντιπροσώπου της πρωτοβάθμιας συνδικαλιστικής μας οργάνωσης.

Επομένως λοιπόν, κάθε άλλο που είναι έξω από αυτό και που βλέπω υπάρχει στο κανονισμό είναι αντικαταστατικό. Και επειδή περνάμε μια περίοδο που έχουμε πολύ ανάγκη και τη δημοκρατική νομιμότητα και το σεβασμό σε όλα νομίζω, ότι είναι και αυτονόητο, αλλά εκεί είναι και η ιερή μας υποχρέωση να τηρούμε τα δέοντα.

Εάν πρώτοι εμείς με το κανονισμό καταστρατηγήσουμε κάθε δημοκρατική αρχή φανταστείτε τι έχει να γίνει και τι δικαιώματα θα δώσουμε και τι ασκούς του Αιόλου θ' ανοίξουμε.

Παρακαλώ λοιπόν, πάρα πολύ ν' αντικατασταθεί στο Κανονισμό αυτό που λει δίδεται ο λόγος ή σε παρατάξεις, ή σε ανεξάρτητους. Τι θα πει ανεξάρτητους;

Έρχομαι με 45.000 δρχ. από το Σύλλογό μου να τον εκπροσωπήσω και μπορώ να πω ότι είμαι ανεξάρτητος από το Σύλλογό μου. Δεν είμαι καθόλου ανεξάρτητος, είμαι δεσμευμένος από το Σύλλογο Δασκάλων Παλαιού Φαλήρου να εκπροσωπήσω μόνο αυτόν. Κανέναν άλλο. Ούτε το καταστατικό μου δίνει αυτό το δικαίωμα ούτε η ηθική μου υπόσταση μου το επιτρέπει αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Συνάδελφε μισό λεπτό να καταλάβουμε πού είναι το αντικαταστατικό. Ο συγκεκριμένος συνάδελφος της παράταξης που θα τοποθετηθεί νομίζω, ότι είναι και αυτονόητο, ότι θα είναι και αντιπρόσωπος. Πού είναι το αντικαταστατικό. Δεν το καταλαβαίνω.

Κ.ΔΗΜΟΥΛΑΣ: Έχουμε νομικό σύμβουλο. Να έρθει ο νομικός σύμβουλος εδώ να γνωμα-

τεύσει περί αυτού εάν θα μου δοθεί ή δεν θα μου δοθεί ο λόγος ως αντιπρόσωπος του Συλλόγου μου ή θα πρέπει να επεμβαίνει το κίνημα και σε θέματα συνειδήσεως, να με εντάξετε εσείς ντε καλά, σε χώρους έτσι ή αλλιώς, γιατί πάμε σε άλλο είδους προβλήματα.

Τι θα πει δηλαδή, μια συνδικαλιστική οργάνωση να εξαναγκάζει τα μέλη της να εντάσσονται ή να μην εντάσσονται κάπου, αφού αυτό ορίζεται καταστατικώς τι είναι και τι δεν είναι. Την ιδιότητά μου την ορίζει και η ταυτότητα αυτή δεν είναι τίποτε άλλο. Πέραν από το τι λει η ταυτότητά μου δεν είμαι. Δεν έχω καμία άλλη ταυτότητα από αδέσμευτους ή ανεξάρτητους ή παρατάξεις κλπ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Έγινες κατανοητός συνάδελφε. Εγώ παρ' όλα αυτά επιμένω και διαβάζω πάλι τη διαδικασία συζήτησης των θεμάτων.

Πρέπει και κάτι να θυμίσω, ότι οι συνδικαλιστικές παρατάξεις δρουν στο χώρο μας και είναι υπαρκτές. Δεν μπορούμε να τις αμφισβητήσουμε και βγάζουν αντιπροσώπους. Και έρχονται σαν αντιπρόσωποι παρατάξεων εδώ κάποιοι συνάδελφοι και σαν τέτοιοι μπορούν κάποιοι να τοποθετηθούν.

Δεν νομίζω, ότι είναι αντικαταστατικό από τη στιγμή που είναι αντιπρόσωποι της Γενικής Συνέλευσης.

Κ.ΔΗΜΟΥΛΑΣ: Θα μου επιτρέψετε το διάλογο. Το πιο υπαρκτό συνάδελφε είναι ο σύλλογος, η πρωτοβάθμια οργάνωση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δεν το αμφισβητώ συνάδελφε. Δεν είπα κάτι τέτοιο, ότι δεν είναι υπαρκτός ο σύλλογος. Είπα ότι οι παρατάξεις είναι υπαρκτές συνάδελφε. Έγινες κατανοητός.

Κ.ΔΗΜΟΥΛΑΣ: Για να μην κάνουμε τώρα συζήτηση επ' αυτού εγώ λει, η δική μου η άποψη είναι ότι το καταστατικό είναι σαφέστατο και λει δικαίωμα λόγου έχουν οι αντιπρόσωποι των Συλλόγων με αυτή την ιδιότητα θα ζητήσω το λόγο και εάν δεν μου την δώσετε ας είστε και εσείς υπόλογοι, επειδή επικαλεστήκατε στο τέλος μάλιστα κάτι που θυμίζει και το Σύνταγμα, η τήρηση του κανονισμού κλπ που παραπέμπει και στο Σύνταγμα.

Θέλω να το ξεκαθαρίσουμε αυτό για να είμαστε μεταξύ μας έτσι ωραίοι.

Ζ.ΚΑΠΡΑΝΑΣ (Περιστέρι):

Σε σχέση με το Κανονισμό Λειτουργίας συνάδελφοι. Είμαστε συνάδελφοι και δεν είμαστε παρατάξεις. Εκλεγθήκαμε σαν αντιπρόσωποι βέβαια από κάποια ψηφοδέλτια.

Αντιπρόσωποι των συλλόγων μας είμαστε. Πρόταση: Για το κάθε ένα θέμα που θα συζη-

τήσουμε στην ημερήσια διάταξη το χρόνο που θ' αναλογεί θα γραφτούν ομιλητές. Ομιλητές, σύνεδροι, αντιπρόσωποι των Συλλόγων.

Θα μοιραστεί ο χρόνος ανάλογα με τους ομιλητές και στο τέλος θα δοθεί ένα πεντάλεπτο, ένα επτάλεπτο στο κάθε ένα συνδικαλιστικό συνδυασμό, στη κάθε μία παράταξη, επίσημα να πει και αυτή την άποψή της.

Αλλά εδώ θέλουμε ν' ακούσουμε τις φωνές των συναδέλφων μας αντιπροσώπων που εκλέχθηκαν γι' αυτό το λόγο. Όχι από παρατάξεις. Είναι υπαρκτές οι παρατάξεις, τις ξέρουμε έχουν το λόγο τους, ν' ακουστούν οι συνάδελφοι, αλλά και οι παρατάξεις. Με πολύ λίγο χρόνο.

Δεύτερο θέμα. Σε σχέση αύριο με τη πανηγυρική... Θέλω να βάλω ένα θέμα. Αντί να γίνει το πανηγύρι, η πανηγυρική που θα καλεστούν κόμματα, φορείς, κυβερνήσεις, προτείνουμε σαν Πρωτοβουλία - Αυτόνομες Κινήσεις ν' αποφασίσει το σώμα να πορευτούμε με όλους τους καλεσμένους μας στο Υπουργείο Παιδείας. Εκεί ως Γενική Συνέλευση, σώμα να διαμαρτυρηθούμε για όλα αυτά που έγιναν στον διαγωνισμό και να καταθέσουμε τις προτάσεις μας για μία άλλη εκπαίδευση για ένα άλλο σχολείο που όλοι μας οραματιζόμαστε.

A.ΒΕΡΓΙΝΗΣ (Λευκάδα):

Απευθύνομαι προς τους αντιπροσώπους του κλάδου. Συνάδελφοι, στους Συλλόγους μας και εμείς οι ίδιοι κατηγορούμε την Ομοσπονδία μας, ότι είναι ξεκομμένη από το παλμό της βάσης.

Αυτή τη στιγμή η βάση απαιτεί να συνεχίσουμε τον αγώνα μας που μόνη της ξεκίνησε πριν από κάμποσες μέρες.

Αύριο λοιπόν, πιστεύω και εγώ πώς δεν είμαστε για πανηγύρια, άλλωστε ας μη γελιομάστε, ποιος Υπουργός Παιδείας θα έρθει εδώ μέσα αύριο, ή ποιόν θα στείλει; Κανείς δεν έρχεται.

Με εντυπωσίασε όμως που δεν αποκλείουμε και τον αντιπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας. Μήπως θα έρθει ο κύριος Κοντογιαννόπουλος να μας πει κάτι το διαφορετικό από αυτά που θα μας πει ο κύριος Ανθόπουλος; Νομίζω, ότι θα πει ακριβώς τα ίδια. Δεν ξέρω εάν παρακολούθησατε λίγο στην τηλεόραση πόσο εύκολα και πλήρη τον αντικαθιστά μερικές φορές.

Η πρότασή μας λοιπόν, είναι αυτή, να κάνουμε αυτό που μας είπαν οι συνάδελφοί μας της βάσης. Να φύγουμε από εδώ μέσα, ν' αφήσουμε τα πανηγύρια και τη καλοπέραση τριών ημερών. Να πάμε στο Υπουργείο Παιδείας.

Αφού λοιπόν ο Αρσένης δεν θα έρθει εδώ πέρα, να πάμε να το βρούμε εμείς εκεί πέρα, όπου θα είναι.

M.ΝΙΚΟΛΙΑ (Αργυρούπολη):

Κάποια στιγμή θα πρέπει να καταλάβουμε τι σημαίνουν παρατάξεις. Αν έχουμε φτάσει σε αυτό το σημείο αυτές τις μέρες είναι γιατί υπάρχουν οι παρατάξεις, γιατί οι περισσότεροι δάσκαλοι στα σχολεία ή δεν ξέρουν ή μεθοδευμένα από κάποιους άλλους πληροφορούνται ότι τέλος πάντων η Δ.Ο.Ε. και όταν λέμε Δ.Ο.Ε. αυτή τη στιγμή λέμε για τη πλειοψηφία της Δ.Ο.Ε., είναι υπέρ του Υπουργού και γι' αυτό γίνονται όλα αυτά.

Εάν πέσουν λοιπόν, οι ετικέτες δεν θα έχουν άλλο τι να λένε αυτά. Λοιπόν, τι σας κοστίζει;

Το προτείνω εγώ μία ανεξάρτητη που ξέρω ότι δεν θα έχω δικαίωμα λόγου όπως λέτε, αλλά εγώ πιστεύω ότι εκπροσωπούμαι από ανθρώπους οι οποίοι πιστεύουν στο συνδικαλιστικό κίνημα, για να εξακολουθήσει να υπάρχει το συνδικάτο, γιατί πολύ λυπάμαι, ότι δεν θα υπάρχει συνδικάτο.

Z.ΚΑΠΡΑΝΑΣ (Περιστέρη):

Με το πού άρχισε η συζήτηση για το κανονισμό της Ημερήσιας Διάταξης σαν Πρωτοβουλία - Αυτόνομες Κινήσεις κάναμε μια συγκεκριμένη πρόταση προς τους αντιπροσώπους της Γενικής Συνέλευσης για την πανηγυρική. Συγκεκριμένα μαζί με τους εκλεκτούς καλεσμένους μας, αντί να μας χαιρετήσουν να πορευτούμε όλοι μαζί σύνεδροι και καλεσμένοι μας αγαπητοί στο Υπουργείο Παιδείας να διαμαρτυρηθούμε για όλα αυτά που έγιναν χθες και να καταθέσουμε τις προτάσεις μας γι' αυτά που θέλουμε να γίνουν αύριο.

Συγκεκριμένα να μην γίνει πανηγυρική, αλλά πορεία προς το Υπουργείο.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ ΣΤΑ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ ΤΗΣ Δ.Ο.Ε.

Z.ΚΑΠΡΑΝΑΣ (Περιστέρη):

Να συζητήσουμε για τα πεπραγμένα της Δ.Ο.Ε., για τη χρονιά που μας πέρασε. Ναι. Έγιναν πεπραγμένα, ή δεν έγιναν;

Ποιο το πρόβλημά μας πέραν από τη συζήτηση, ανεξάρτητα αν προβλέπει ή όχι το καταστατικό. Να έχουμε και αποτέλεσμα συγκεκριμένο, δηλαδή ψηφοφορίες.

Δεν έχουμε τίποτε να φοβηθούμε. Αντιπρόσωποι είμαστε, να κρίνουμε τα πεπραγμένα στο

τέλος με ανάταση του χεριού μας. Να δούμε και στη πράξη εάν η πορεία, η φετινή της Δ.Ο.Ε. πήγε καλώς ή όχι.

Καλύτερα να μπει το θέμα σε ψηφοφορία στο σώμα, ανεξάρτητα από το τι λειει, ή δεν λειει ο τύπος και το καταστατικό.

Χ.ΤΣΑΓΚΑΡΑΚΗΣ (Γλυφάδα):

Συνάδελφοι, νομίζω, ότι εκτός από το τυπικό ζήτημα της διαδικασίας υπάρχει και ένα ζήτημα ουσίας, που το Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ο.Ε., δεν μπορεί να το αγνοεί.

Εκφράζει συσχετισμούς παλιούς, προ του 2525 και αυτό είναι το ζήτημα ουσίας. Εκφράζει τους συσχετισμούς πριν από αυτό το νόμο, πριν την αφαίρεση συνδικαλιστικών εκπαιδευτικών, εργασιακών δικαιωμάτων. Εκφράζει συσχετισμούς πριν από την ολοκλήρωση του μισθολογίου, που εφέτος καταλάβαμε ποιο ήταν το μισθολόγιο.

Εκφράζει συσχετισμούς πριν από την αφαίρεση του τρίτου μέλους του εκπροσώπου των Διοικητικών Συμβουλίων.

Εκφράζει συσχετισμούς πριν από τη διαδικασία της ξεφτίλας, της εξομοίωσης.

Εκφράζει συσχετισμούς συνάδελφοι, πριν από την αξιολόγηση. Αυτό είναι το Διοικητικό Συμβούλιο και αυτούς τους συσχετισμούς εκφράζει.

Το ζήτημα ουσία λοιπόν για μας είναι, ότι αυτό το Διοικητικό Συμβούλιο θα έπρεπε όχι να επικαλείται το καταστατικό, αλλά από δημοκρατική ευαισθησία και μόνο θα έπρεπε να θέσει στη διάθεση του σώματος τις παραιτήσεις του. Για να δρομολογήσει μια νέα πορεία του συνδικαλιστικού κινήματος. Αυτά και να μην είμαστε γύρω από τυπικά ζητήματα.

ΚΡΙΤΙΚΗ ΣΤΑ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ ΤΟΥ Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Κ.ΔΗΜΟΥΛΑΣ (Παλαιό Φάληρο): Είμαι αναγκασμένος αγαπητοί συνάδελφοι, να επανέλθω σε μία άποψη που διατύπωσα όταν είχα πρωτοπάρει το λόγο στη συζήτηση επί του Κανονισμού.

Ζήτησα από το σεβαστό σώμα των αντιπροσώπων να πάρουν υπόψη τους ότι κάνοντας τη πρώτη παρατήρηση του καταστατικού, ανοίγουμε τους ασκούς του Αιόλου. Έκτοτε οι παραβιάσεις επί των διατάξεων του καταστατικού έγιναν περισσότερες από τις παραβιάσεις του εναερίου χώρου. Ήταν επόμενο. Να επισημάνω εδώ μια διάκριση.

Στην πρώτη παραβίαση που αφορά το καταστατικό δικαίωμα των αντιπροσώπων να παίρνουν το λόγο ως αντιπρόσωποι δεν υπήρξε ευαισθητοποίηση και μάλιστα με συντριπτική πλειοψηφία είδα, ότι τάχτηκαν υπέρ της παραβίασης οι αντιπρόσωποι. Είμαι αναγκασμένος να το καταπιώ.

Είδα όμως διαφορετική ευαισθησία σε άλλες περιπτώσεις παραβιάσεων του καταστατικού με αποτέλεσμα όπως πολύ σωστά παρατήρησε ένας συνάδελφος προηγουμένως ν' αφιερώσουμε πολύτιμο χρόνο σε ανώφελες συζητήσεις γιατί πιστεύω, τα συνδικαλιστικά στελέχη πρέπει να γνωρίζουν τι σημαίνει Ημερήσια Διάταξη, τότε μπορείς να την αλλάξεις και σε ποιο χρονικό διάστημα μπορείς να την αλλάξεις, δηλαδή. Είναι όλα γνωστά.

Εκείνο που δεν ήταν γνωστό σε μένα και φάνηκε είναι αυτό το παιχνίδι δηλώσεων και αντιδηλώσεων μεταξύ των λεγόμενων παρατάξεων, μεταξύ των λεγόμενων ομάδων και μεταομάδων.

Αγαπητοί συνάδελφοι, απευθύνομαι με μεγάλο σεβασμό προς το Προεδρείο, διότι έχω μάθει να σέβομαι στη ζωή μου, ότι είναι αποτέλεσμα δημοκρατικών επιλογών, δημοκρατικών εκλογών. Απευθύνομαι λοιπόν με μεγάλο σεβασμό και να μου επιτρέψει να του παρατηρήσω το εξής:

Έκανε ένα είδος κατηγοριοποίησης των αντιπροσώπων. Οι αντιπρόσωποι των παρατάξεων, οι αντιπρόσωποι των συσπειρώσεων, η κατηγορία αντιπροσώπων ανεξάρτητων και η κατηγορία αντιπροσώπων μεμονωμένων.

Δεν ξέρω πού με έχει κατατάξει, πάντως με προσβάλλει να με έχει κατατάξει στους ανεξάρτητους, γιατί δεν τιμώ τη σύμβαση που έχω κάνει με τους συναδέλφους μου, που νιώθω ως εντολοδόχος των συναδέλφων του Παλαιού Φαλήρου, άρα είμαι πολύ εξαρτημένος από εκείνους και από τις αποφάσεις που πήρανε.

Και επίσης με τρομάζει εάν η κατάταξή τους με φέρνει στο κατάλογο των μεμονωμένων.

Βέβαια θα τρόμαζα περισσότερο εάν με αποκαλούσαν και απομονωμένο. Μεμονωμένος εάν ερμηνεύω σωστά την ελληνική είναι αυτός που έχει μείνει μόνος. Δεν έχω καμία ψυχική τέτοια κατάσταση να έχω μείνει μόνος ανάμεσα σε πενήντα χιλιάδες συναδέλφους.

Πιστεύω, ότι όλοι οι συνάδελφοι από κοινού ονειρευόμαστε το ίδιο και αγωνιζόμαστε για το ίδιο και πιστεύω ότι κανένας δεν είναι μόνος.

Άκουσα με μεγάλη προσοχή τον απολογισμό, ή τη έκθεση των πεπραγμένων όπως χαρακτηρίστικά λέγεται από το γραμματέα της Δ.Ο.Ε.

και ως ένα βαθμό είμαι υποχρεωμένος να βασιστώ στην επίσημη άποψη της Ομοσπονδίας μας, τόσο στην εκτίμηση, των πολιτικών καταστάσεων, των διεθνών καταστάσεων και των καταστάσεων της εκπαίδευσης.

Είμαι υποχρεωμένος να συμμεριστώ και εγώ και οι συνάδελφοι του Παλαιού Φαλήρου την ανησυχία του, τόσο για τη κατάσταση που επικρατεί στο χώρο της εκπαίδευσης, όσο και για τη πρόβλεψη ενός ζοφερού μέλλοντος στα θέματα της εκπαίδευσης και των εργασιακών μας σχέσεων.

Είμαι επίσης υποχρεωμένος να πω ότι σε μια κατάσταση, όπως παρουσιάζεται από το επίσημο όργανό μας, ο τρόπος, όπως έδειξαν τ' αποτελέσματα, της αντιμετώπισής της δεν ήταν αποτελεσματικός.

Αρα λοιπόν, θα πρέπει κατά τη γνώμη μου να επικεντρώσουμε το προβληματισμό μας εκεί. Γιατί οι αγώνες μας δεν είναι αποτελεσματικοί; Γιατί οι αγώνες μας δεν μπορούν να γίνουν υπόθεση όλων των φυσικών μελών, ή του μεγαλύτερου μέρους των φυσικών μελών της οργάνωσής μας;

Ο γραμματέας εκ των άλλων περιέγραψε και μία σχέση ανάμεσα στο συνδικαλιστικό μας, όργανο που είναι υποχρεωμένο να συντονίζει αυτούς τους αγώνες να τους κάνει αποτελεσματικούς, με το Υπουργείο Παιδείας που δεν ήταν καθόλου μα καθόλου τιμητική από μέρους του Υπουργείου.

Οι ίδιες σχέσεις υπάρχουν ανάμεσα στο συνδικαλιστικό μας όργανο και στα μέλη των πρωτοβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων.

Είναι επόμενο λοιπόν, με ένα κίνημα τέτοιο που δεν έχει κατορθώσει ακόμα να έχει την ενότητά του, που δεν έχει κατορθώσει ακόμα να βρει την αποφασιστικότητα που χρειάζεται και κυρίως δεν έχει κατορθώσει ακόμα να βρει έναν τρόπο καθαρό να σκέφτεται, είναι επόμενο μέσα στη σύνθετη εποχή μας, δύσκολο να βρεθεί η λύση, η σωστή, η αγωνιστική.

Νομίζω λοιπόν και δεν είναι προσωπική μου γνώμη, είναι εντολή του Συλλόγου του Παλαιού Φαλήρου, να καλέσουμε το Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ο.Ε., ώστε αυτές τις ολέθριες σχέσεις που έχει το Υπουργείο προς το διδασκαλικό κλάδο όπως μας είπε και αυτές οι ολέθριες σχέσεις που είναι μεταξύ του συνδικαλιστικού οργάνου και των μελών του συνδικαλιστικού οργάνου ν' αποκατασταθούν και να βρεθεί ο τρόπος ν' αντιμετωπιστούν τα προβλήματα με τη σοβαρότητα και την υπευθυνότητα που τους ταυριάζει. Ευχαριστώ πολύ.

Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ (Ξάνθη):

Συνάδελφοι, θα ήθελα βέβαια να είναι και ο Πρόεδρος εδώ για να με ακούσει και να μου απαντήσει αύριο, αλλά δεν πειράζει. Ελπίζω οι υπόλοιποι να σημειώσουν αυτά που θα πω.

Εμείς στη Ξάνθη συνάδελφοι κατανηφίσαμε τα πεπραγμένα της Δ.Ο.Ε. και τα κατανηφίσαμε για πολλούς λόγους.

Πρώτο, γιατί για πρώτη φορά μας χωρίσανε σε μόνιμους και αναπληρωτές.

Δεύτερο, γιατί καταφέρανε μια κινητοποίηση του 75% να τη μετατρέψουν σε ποσοστά μονοψήφια στην τελευταία απεργία.

Τρίτο, γιατί δεν ήταν μπροστά στις εξελίξεις.

Τέταρτο, για να έρθουμε στα τοπικά μας. Επιτέλους έγινε το Συνέδριο για τη μειονοτική εκπαίδευση. Ένα Συνέδριο όμως στο οποίο δεν έπρεπε να θιγούν τα εργασιακά μας ζητήματα. Περιμένουμε τα πορίσματα από το Συνέδριο να δούμε πότε θα τα πάρουμε.

Και ξέρετε τι γίνεται στην Ξάνθη; Στην Ξάνθη γίνονται διορισμοί. Διορισμοί άσχετοι με αυτούς που περιμένουμε σαν μειονοτική εκπαίδευση.

Εφέτος διορίστηκαν 14 άτομα. Ένας διορίστηκε στην Ξάνθη και όλοι θα περιμένουμε σύμφωνα με το νόμο να είναι αυτός που θα έχει τα μεταπτυχιακά, αυτός που θα έχει μεγάλη έφεση για τη μειονοτική εκπαίδευση, ή έστω που θα είναι ο αρχαιότερος.

Λάθος. Κακώς το περιμέναμε. Είχε μία ηθική υποχρέωση ένα μέλος του ΙΣΜΕ και διορίστηκε ο συγκεκριμένος συνάδελφος. Ήταν μόνο αυτός ο λόγος και όλα αυτά, γιατί για το διορισμό στη μειονοτική εκπαίδευση είναι απαραίτητη η συνέντευξη.

Η συνέντευξη είναι αυτή που κρίνει ποιοι θα διοριστούν. Και ζητάμε επιτέλους να σταματήσει αυτό το πράγμα. Έχουμε απόφαση από το Σύλλογο της Ξάνθης, οι διορισμοί στη μειονοτική εκπαίδευση, να μη γίνονται με συνέντευξη. Να είναι τουλάχιστον μετρήσιμα τα κριτήρια.

Να μπορούμε και σ' ένα άλλο θέμα. Στην Ξάνθη ξέρετε ιδρύονται και νηπιαγωγεία. Ιδρύονται νηπιαγωγεία όχι όμως από το Υπουργείο Παιδείας, αλλά από άλλα Υπουργεία. Και αυτά τα Υπουργεία διορίζουν συναδέλφους. Όχι από επετηρίδα, κάποιους γείτονες, κάποιους γνωστούς, εν πάση περιπτώσει κάποιους αρεστούς.

Να έρθουμε και στην εξομοίωση. Σαν Σύλλογος από πέρσι, είχαμε αποφασίσει να μην πάρουμε μέρος στην εξομοίωση. Εφέτος ζητάμε να σταματήσει η εξομοίωση. Αυτή την εξομοίωση δεν την θέλουμε συνάδελφοι.

Στην Ξάνθη ξέρετε πώς παίρνουν τα πτυχία; Πώς παίρνουν τους βαθμούς στα μαθήματα; Υπάρχει μια γυάλα, υπάρχουν τα νούμερα, με τους βαθμούς, για να μην πάρουν όλοι πέντε και διαλέγουν. Έτυχες δέκα, παίρνεις δέκα, έτυχες εννέα παίρνεις εννέα. Τέτοια εξομοίωση ζητούσαμε;

Κατά τ' άλλα συνάδελφοι, εγώ χάρηκα με το συνάδελφο το Μπράτη, έτσι μπορεί να θριαμβολογεί και να επαίρεται για τα πεπραγμένα της Δ.Ο.Ε.. Ευχαριστώ.

Θ.ΓΚΑΤΖΙΑΔΗΣ (Ημαθία):

Αυτό που θέλω να πω είναι ότι από τις 24 μεταδικτατορικές Συνελεύσεις με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο έχω παρακολουθήσει τις 19. Από τότε δηλαδή, που διορίστηκα σε πέντε ήμουν αντιπρόσωπος.

Τις δέκα πέντε όμως τελευταίες εάν θέλαμε να τις βαθμολογήσουμε με άριστα το δέκα θα έπαιρνα τέσσερα, οι περισσότερες, θα υποβιβάζονταν δηλαδή, κάτω από το βάση.

Και να πω γιατί. Κατ' αρχάς είστε εδώ όλοι έμπειροι συνδικαλιστές, γνωρίζετε πως σε μία Συνέλευση τέτοια του κλάδου τρία ήταν τα βασικά ζητήματα που θα μας απασχολήσουν. Ένα είναι ο απολογισμός που θα κάνει το Διοικητικό Συμβούλιο.

Το δεύτερο και το πιο ουσιαστικό που θεωρώ είναι οι τοποθετήσεις που φέρνουν εδώ οι αντιπρόσωποι. Και το τρίτο είναι οι προτάσεις και οι ψηφοφορίες.

Δεν ξέρω γιατί και πώς, αλλά τουλάχιστον τα δέκα - δέκα πέντε τελευταία χρόνια, σαν από μηχανής Θεός, λειτουργεί κάτι και αυτές στο δεύτερο σκέλος οι ομιλίες των αντιπροσώπων δεν γίνονται, ή εάν γίνονται δεν ακούει κανένας.

Παρενέβη τώρα ο συνάδελφος από την Αμαλιάδα, εκείνη την ώρα του ήρθε η πρόταση πώς θα γίνει άμα έρθουν εδώ οι Υπουργοί. Μισή ώρα καβγάς. Ενώ στην αρχή είχε γίνει μια τέτοια πρόταση από τη Συνδικαλιστική Πρωτοβουλία. Μισή ώρα καβγάς.

Και δεν είναι ότι αποπροσανατολίζεται η συνέλευση. Πάντοτε αυτοί οι καβγάδες χρόνια τώρα, έχουν μια ένταση. Με αποτέλεσμα όταν κάποιος τοποθετείται, επειδή έχει γίνει η ένταση, οι συνάδελφοι δεν ακούνε και μιλάνε μεταξύ τους. Με αποτέλεσμα κάθε φορά το πιο ουσιαστικό μέρος της συνέλευσης που είναι οι ομιλίες των αντιπροσώπων δεν γίνεται. Γι' αυτό λοιπόν παίρνουν τέσσερα.

Το δεύτερο που θέλω να πω για τα πεπραγμένα της Ομοσπονδίας. Δεν θα πω τις διαφορές

σκέψεις και να τα κατακρίνω τα πεπραγμένα θα πω το εξής μονάχα σε τρία βασικά θέματα. Για τη χαλαρή, να μην προσβάλλω, χαλαρή αντιμετώπιση όχι μονάχα η σημερινή Δ.Ο.Ε., αλλά η Δ.Ο.Ε., των τελευταίων δέκα ετών που αντιμετωπίζει κάποια ζητήματα. Όπως π.χ. τα καίρια ζητήματα του κλάδου. Όπως τώρα που αντιμετωπίζουμε την επετηρίδα, όπως είναι ο δημόσιος χαρακτήρας της εκπαίδευσης, όπως είναι ο 2525 κλπ

Η επετηρίδα. Η επετηρίδα συνάδελφοι δεν είναι τώρα. Είναι εδώ και δέκα χρόνια που μας βασανίζει. Και πάλι δεν έχουμε ξεκάθαρη θέση, ήξεις αφίξεις. Αν π.χ. έλεγε ο Υπουργός ότι καταργώ την επετηρίδα, αλλά στους δασκάλους την αφήνω, για τους α, ή β λόγους. Τι θα λέγαμε εμείς; Εντάξει;

Συνάδελφοι, στις δύο τελευταίες συνελεύσεις, έπρεπε ν' ασχοληθούμε και πάλι μέχρι τώρα δεν ασχοληθήκαμε με ένα σοβαρό ζήτημα.

Το ζήτημα είναι το εξής: Ότι στο χώρο μας στους εκπαιδευτικούς και ιδιαίτερα στους αδιόριστους αναπτύσσεται ένα ιδιόρρυθμο και ιδιότυπο κίνημα.

Είναι κίνημα εργαζομένων, δεν είναι μόνο κίνημα εκπαιδευτικών. Εργαζομένων ανέργων. Αυτό θα πάρει σύντομα εκρηκτικές διαστάσεις.

Τα επεισόδια αυτά εδώ που έγιναν τελευταία είναι η γενεσιουργός αιτία. Το φάρμακο η Κυβέρνηση το βρήκε, γιατί ασφαλώς είναι πιο έξυπνη από μας.

Η λογική είναι η λογική του αμορτισέρ. Θα την εξηγήσω πάρα κάτω. Οι άνεργοι αυτοί, οι αδιόριστοι δεν είναι σαν τους άλλους άνεργους. Άλλο να είσαι άνεργος εργαζόμενος γενικά και άλλο να είσαι άνεργος που έχεις σπουδάσει είκοσι χρόνια.

Πρέπει να είμαστε κοντά, γιατί έχει δύο χαρακτηριστικά το κίνημα. Γιατί είναι κίνημα με κρίση λόγω πτυχίων και είναι κίνημα με μεγάλη απογοήτευση. Η Δ.Ο.Ε. αυτό το ζήτημα το αντιμετωπίζει με ελαφρά τη συνείδηση, ναι μεν αλλά.

Και στ' άλλα ζητήματα έπρεπε να βγει με θέση από την αρχή, όχι απλά κατάργηση της επετηρίδας, να σαρώσει τις τηλεοράσεις. Η επετηρίδα σε όλους τους άλλους κοινωνικούς τομείς αυξάνεται συνέχεια.

Αν πάτε στην Τράπεζα θα δείτε, ότι έχουν βάλει κάποια κουμπάκια. Αυτή είναι η επετηρίδα. Εάν πάτε στα νοσοκομεία όπως συσσωρεύονται πολλοί για να πάρουν σειρά, δίνουν ένα χαρτάκι. Το κριτήριο είναι ποιο; Την ώρα που ήρθες. Αυτή είναι η επετηρίδα.

Σε μας θέλουν να καταργήσουν τη σειρά, αυτό είναι το αμορτισέρ. Να ελπίζουν οι πάντες, να μοιράσουν ελπίδα, για να μην πάρουν ποτέ το πολιτικό κόστος.

Μ.ΝΙΚΟΛΙΑ (Αργυρούπολη):

Εξαρτημένη αντιπρόσωπος από το Σύλλογο ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ. Αυτό να σημειωθεί, για να μη γίνει καμία παρανόηση πάλι και έχουμε παρατράγουδα. Ως εκ τούτου λοιπόν, τα περισσότερα από αυτά που θα πω, δεν είναι προσωπική μου άποψη, αλλά είναι άποψη του Συλλόγου μου. Θα πρέπει λοιπόν, να σας πληροφορήσω, ότι εμείς κάναμε και ψηφοφορία για τα πεπραγμένα της Δ.Ο.Ε.. Και η συνέλευση η οποία ήταν καταστατική από τους παρόντες κατανήφισε τα πεπραγμένα της Δ.Ο.Ε.. Δύο ψήφισαν υπέρ και κανένας λευκό. Καταλαβαίνετε λοιπόν, ότι ούτε και οι ίδιοι οι πασκίτες δεν υπερνήφισαν τα πεπραγμένα της Δ.Ο.Ε..

Θέλω να πω ότι σε παρακολούθησα συνάδελφε Παλληγιάννη που αναφέρθηκες στο νομικό σύμβουλο.

Κατά τη γνώμη μου νομικός σύμβουλος όχι ένας, δύο πρέπει. Γιατί στα πλαίσια του εκσυγχρονισμού, θα πρέπει να έχουμε και λογιστές και ψυχολόγους που θα είναι πάντα εδώ.

Έμαθα εφέτος στην εξομοίωση ότι κάθε Κυβέρνηση σχεδιάζει και έχει στο επιτελείο της ψυχολόγους που διαμορφώνουν τη γνώμη της. Δεν πρέπει λοιπόν και εμείς να έχουμε κάτι αντίστοιχο; Να προβάλλουμε; Πολύ χάρηκα που είδα εκείνη τη διαφήμιση ας κόστιζε πολλά λεφτά. Έχουμε λεφτά βρε παιδιά, γιατί πληρώνουμε; Δεν έχουμε λεφτά; Προκειμένου να πηγαίνουν σε οδοιπορικά ας εκσυγχρονιστούμε επιτέλους να το κάνουμε, να είναι ορατό.

Ο συνάδελφος ο Μπράτης κάποια στιγμή κινδυνολόγησε και είπε ότι θα πρέπει να προστατευτούμε από το ξύλο και όλα αυτά. Συνάδελφε πρέπει οι ίδιοι να προστατευτούμε. Και είπα και προηγουμένως, ότι προστατευόμαστε μόνο άμα πετάξουμε τις ετικέτες.

Δεν σας ζητάει κανείς να μην ψηφίζετε Νέα Δημοκρατία, ή ΠΑΣΟΚ, ή οτιδήποτε άλλο, σας ζητάει να είστε δάσκαλοι. Και πιστεύω, ότι όλοι είστε εδώ και βγήκατε και συνδικαλιστήκατε, γιατί θέλατε να προασπίσετε το συμφέρον της δουλειάς σας.

Ματώνει η καρδιά μου όταν σας ακούω να λέτε εμείς και εννοείτε εμείς η Δ.Α.Κ.Ε., εμείς η Π.Α.Σ.Κ., εμείς η Ενότητα και όλα αυτά τα εμείς. Θέλω κάποια στιγμή να σας ακούσω να πείτε εμείς και να εννοείτε εμείς οι δάσκαλοι,

γιατί αυτό είμαστε. Δεν έχουμε να χωρίσουμε τίποτε.

Προσωπικά έχω βαρεθεί όλα αυτά τα συνδικαλιστικά τερτίπια και τα παιχνίδια. Είμαι πια 36 χρονών και πιστεύω, ότι αρχίζω να ωριμάζω.

Δεν μπορώ να βλέπω να γίνεται ησυχία όταν γίνονται διαδικαστικές παρεμβάσεις και όταν μιλάει κάποιος όλοι μαζί να μιλάνε. Δεν μπορώ επίσης να βλέπω την αγωνιστική Δ.Α.Κ.Ε., που ξεχύθηκε στους δρόμους με ντυντούκες να γυρίζει και να καταγγέλλει τη Π.Α.Σ.Κ..

Και επειδή δεν βλέπω συνάδελφοι, πιστεύω ότι είναι η τελευταία φορά που συνδικαλίζομαι πια, έχω τόσο απογοητευτεί, δεν βλέπω να πετάτε τις ετικέτες. Τουλάχιστον δώστε βάση στο Ινστιτούτο της Δ.Ο.Ε.. Ίσως μέσα από την επιστημονική αναβάθμιση που μας χρειάζεται αναβαθμιστούμε γενικότερα. Ευχαριστώ πολύ.

Μ.ΠΑΠΑΝΤΩΝΗΣ (Καρδίτσα):

Ζώντας τις τελευταίες εξελίξεις διαπιστώσαμε ότι ο κόσμος, ο απλός δάσκαλος, πιστεύει πως οι συνδικαλιστές έχουν μετατραπεί σε μια ιδιόμορφη νομενκλατούρα. Βλέποντας άλλωστε την προσωπική ιστορία πολλών από εμάς, εύκολα καταλήγει κάποιος πως ο συνδικαλισμός είναι ένας μηχανισμός αναρρίχησης και πως περπατά τελικά χέρι με χέρι μαζί με κάθε μορφή εξουσίας σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης.

Κρίνοντας τώρα τους αγώνες της χρονιάς που πέρασε, δύο πράγματα μπορεί να συμβαίνουν. Ή πως η ηγεσία της Δ.Ο.Ε. είναι άπειρη, δεν ξέρει να οργανώνει αγώνες και ως εκ τούτου πρέπει να παραιτηθεί, ή πως οι αγώνες σχεδιάζονται με τέτοιο τρόπο ώστε να αποτύχουν.

Η απεργία γίνεται, αυτή είναι η εμπειρία όλου του εργατικού κινήματος, στο τέλος μιας κλιμάκωσης αφού το συνδικάτο έχει πάρει όλα εκείνα τα μέτρα που θα συσπειρώσουν τον κλάδο. Κάτι τέτοιο δεν έγινε. Και βέβαια η ηγεσία της Δ.Ο.Ε. δεν μπορεί να εμπνεύσει με επιστημονικοφανείς κοινωνιολογικές αναλύσεις που υπάρχουν στο διδασκαλικό βήμα, που κρύβουν μία αλήθεια.

Την πολιτική ευθύνη της κυβέρνησης. Και βέβαια οι πρόσφατες κινητοποιήσεις έδειξαν ότι ο ομφάλιος λώρος που συνδέει σήμερα την συνδικαλιστική ηγεσία που εκπροσωπεί η πλειοψηφία μάλλον της Δ.Ο.Ε. δεν μπορεί να εμποδίσει τα ΜΑΤ. Και πρόσφατα μπορεί να απαιτήθηκαν τα ΜΑΤ για να παρέμβουν και να εφαρμόσει μια εκπαιδευτική πολιτική, πολύ φοβάμαι ότι τα ίδια αυτά στελέχη μεθαύριο θα

μπουν σαν αξιολογητές μέσα από μια διάτρητη διαδικασία.

Ο κόσμος είναι απογοητευμένος. Τα ποσοστά της απεργίας γίνονται όλο και χαμηλότερα και εμείς ασχολούμαστε με άλλα. Συνάδελφοι δεν πρέπει να ξεχνάμε πως είμαστε ένας κλάδος και επιστημόνων. Και πρέπει αυτό να αναδειχτεί τόσο κεντρικά, όσο και περιφερειακά. Και αν δεν ανεβάσουμε την εικόνα μας που έχουμε σε αυτή την κοινωνία που ζούμε, θα βρισκόμαστε συνέχεια σε άμυνα και στο τέλος θα βρεθούμε στο βάθος, στον πάτο.

Όσο μπαίνουμε στον στενό παραταξιακό λόγο θα είμαστε περιχαρακωμένοι. Εάν δεν ανοίξουμε εκείνο το περίφημο μέτωπο παιδείας να συνεργαστούμε, να δώσουμε προτάσεις και απαντήσεις σε καίρια ζητήματα, όχι φιλολογικές απαντήσεις, αλλά απαντήσεις που θα είναι τεκμηριωμένες και που θα πείθουν, όπως είναι το ολοήμερο σχολείο, όπως είναι η αξιολόγηση και χίλια δυο άλλα θέματα, θα είμαστε συνέχεια στο περιθώριο.

Και βέβαια, δεν κρινόμαστε μονάχα για ότι προτείναμε να κάνουμε, ή για ότι κάναμε, αλλά και για το τι πετύχαμε κάνοντας ότι κάναμε και όποτε το κάναμε. Μπορούν άλλωστε οι παρατάξεις να καμαρώνουν για τον αριθμό των ψήφων που παίρνουν, αλλά πρέπει κάποια στιγμή να απολογηθούν τι τις κάνουν αυτές τις ψήφους. Που τις βάζουν, που τις χρησιμοποιούν αν θέλετε να μου επιτραπεί ο όρος ή που τις πετάνε.

Και δεν φαντάζομαι ότι μπορεί να καμαρώνουν τουλάχιστον οι μεγάλες παρατάξεις γι' αυτό τους το ρόλο τον άχαρο. Στόχος μας δεν πρέπει να είναι να αποβάλλουμε μία παράταξη, σαν πλειοψηφία ή σαν μειοψηφία, αλλά να αποβάλλουμε εκείνες τις λογικές υποτέλειας που πολλοί θέλουν να έχουμε απέναντι σε κάποια κόμματα που εναλλάσσονται στην εξουσία. Ευχαριστώ.

Π.ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Ελευσίνα):

Θα αναφερθώ στην κριτική των πεπραγμένων όπως ζήτησε ο συνάδελφος Γραμματέας για να γίνει καλύτερη η Ομοσπονδία, γιατί στα υπόλοιπα στα γενικά και στα πολιτικά καλύφθηκα από πολλούς συναδέλφους.

Προς το τέλος της ομιλίας του ο συνάδελφος προσπάθησε να κάνει μια διάχυση των ευθυνών και σε όλα τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και σε όλους τους συναδέλφους κάτω. Και ζήτησε μάλιστα να είμαστε συνθετικοί για να πάμε μπροστά σαν κλάδος.

Αυτή η σύνθεση εκφράζεται με το μονοπαραταξιακό προεδρείο της Ομοσπονδίας μας; Απλά ερωτήματα. Στα πεπραγμένα που είδαμε γραπτά κάτω αναφέρεται μονάχα στις αμυντικές θέσεις, τι κάναμε για την εξομίωση, τι κάναμε για την επετηρίδα, τι κάναμε για τα ζητήματα που μας έβαζε το Υπουργείο. Πού είναι ζητήματα δικά μας κυρίαρχα;

Όταν όλες οι ευθύνες για την κρίση του εκπαιδευτικού συστήματος που είναι συνέπεια της κρίσης της οικονομικής και της πολιτικής που βρίσκεται η χώρα μας, φορτώνονται στις πλάτες του εκπαιδευτικού και η οικονομική κρίση φορτώνεται στις πλάτες των γονέων για χαρτί φωτοτυπικό, για το ένα, για το άλλο, πού βγήκε δυναμικά η Ομοσπονδία να πείσει το κοινωνικό σύνολο να μας στηρίξει; Απλούστατα όλη αυτή τη χρονιά κράτησε μια αμυντική στάση. Εάν κρατήσει και του χρόνου αμυντική στάση από τα πέντε που θα μας έχουν απομείνει, θα χάσουμε οπωσδήποτε τα τρία αν όχι και τα πέντε.

Η αξιοπιστία του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας έχει πληγεί όχι μονάχα αυτού του Δ.Σ. και από προηγούμενες χρονιές. Ποιες είναι αυτές οι κινήσεις που έκανε το Δ.Σ. να τις ξαναποκτήσει. Το βλέπουμε κάθε χρόνο πηγαίνουμε σε συναδέλφους και οι ίδιοι το βλέπουν κάτω όταν έρχονται, ότι έχει πληγεί η αξιοπρέπειά τους, η αξιοπιστία τους.

Ποιες είναι οι κινήσεις που κάνουν για να πείσουν τον συνάδελφο, για να δείξουν ότι είναι λάθος αυτός ο χαρακτηρισμός, αυτές οι ενέργειες;

Και κάτι άλλο σημαντικό που πρέπει να παρατηρηθεί. Ο Συνάδελφος Γραμματέας μίλησε 1,5 ώρα λει το Προεδρείο. Τα 10' γιατί είναι χρονομετρημένα τα 10' δεν ήξερα τον υπόλοιπο χρόνο, αναφέρθηκε μονάχα στη δράση της Ομοσπονδίας. Όλα τα υπόλοιπα ήταν κρίσεις για την πολιτική κατάσταση, την οικονομική κατάσταση και το τι θα πρέπει να κάνουμε.

Ι.ΓΚΟΝΗΣ (Ν.Σμύρνη):

Μιλάμε για χρόνο, αλλά όταν χθες προτείναμε να μην υπάρξει πανηγυρική, ώστε να μπορούμε με άνεση χρόνο να μιλήσουμε για όλα τα προβλήματα, τα οποία, δυστυχώς, δεν περιλαμβάνονται, για άλλη μία φορά τα πιο σημαντικά προβλήματα είναι εκτός ημερήσιας διάταξης, τότε το προεδρείο ομόφωνα ήταν στο να γίνει πανηγυρική και ότι δεν μπαίνουν όλα αυτά σε ψηφοφορίες και λοιπά. Τα θυμάστε.

Άκουσα με πολύ ενδιαφέρον αυτά που είπε ο συνάδελφος Γενικός Γραμματέας και την στιγμή που άκουγα όλα αυτά, τη μιάμιση ώρα που

άκουγα όλα αυτά που έλεγε, σκέφτηκα πόσο διαφορετικά θα ήταν τα πράγματα στο χώρο μας και στον κλάδο μας, εάν υπήρχε ευθεία σχέση της πράξης με τα λόγια.

Διότι, αγαπητοί συνάδελφοι και εδώ πρέπει να πρέπει να μας απαντήσετε στη δευτερολογία σας, τις δύο τουλάχιστον νύχτες που οι εκπαιδευτικοί και η εκπαίδευση ποδοπατιόταν και σερνόταν βίαια στους δρόμους από τα ΜΑΤ, τις δύο εκείνες νύχτες των δακρυγόνων και των ροπαλοφόρων, κανένας δεν ήταν εκεί από το Διοικητικό Συμβούλιο για να υπερασπίσει την αξιοπρέπεια του κλάδου μας.

Σε ποια συγκέντρωση, σε ποιο εξεταστικό κέντρο, ήταν τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου; Όλα τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου. Όχι στις καφετέριες, αλλά ανάμεσα στους συναδέλφους και στα ΜΑΤ. Πού ήταν άραγε ο Πρόεδρος και ο λαλίστατος Γενικός Γραμματέας, αλλά και τα υπόλοιπα μέλη της Ομοσπονδίας, όταν ο Αρσένης και ο Ανθόπουλος αλώνιζαν στα κανάλια, πειθοντας την κοινή γνώμη, όχι μόνο για το δίκιο των απόψεών τους, αλλά και εξευτελίζοντας και παρουσιάζοντας με τον χυδαιότερο τρόπο τους αγώνες των εκπαιδευτικών;

Δυστυχώς, συνάδελφοι του Δ.Σ., στρώσατε τον δρόμο να κάνει παιχνίδι σε βάρος της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών, η ηγεσία του ΥΠ.Ε.Π.Θ. Ξέρετε τί λέγανε στο χωριό μου; Δάσκαλοι το λέγανε αυτό και για αυτή την παραπληροφόρηση υπεύθυνοι είναι τα 11 μέλη εδώ του Διοικητικού Συμβουλίου, ότι πληρώσαμε αναρχικούς για να διαλύσουν τις εξετάσεις, στην κυριολεξία.

Δείξατε μια ευαισθησία για τον ξυλοδαρμό του Τσουόλια, αλλά δεν δείξατε την ίδια ευαισθησία όταν στείλατε ανακοινώσεις στα σχολεία να μοιραστούν, όταν σέρνονταν εκατοντάδες εκπαιδευτικοί στους δρόμους από τα ΜΑΤ και χτυπιόνταν βάνουσα.

Την αξιοπρέπεία μας εκείνη την βραδιά δεν τη μέτρησε κανένας και δεν την υπολόγισε κανένας και προπάντων πού ήταν τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου; Πού ήταν η ανακοίνωση για τον ξυλοδαρμό των Χρυσανγιτών; Άρα η ευαισθησία μας είναι επιλεκτική.

Επιτρέψτε μου να αναφερθώ σε ένα άλλο πρόβλημα. Αυτή την στιγμή η θέση για το ολοήμερο σχολείο είναι ο Δούρειος Ίππος για να μπορέσουν όλες αυτές οι αλλαγές, που μιλάμε και τους φοβόμαστε, γιατί είναι στη θύρα μας. Μιλάμε για εργασιακές θέσεις, για εργασιακά δικαιώματα, για τα ωράριά μας.

Πιστεύει κανένας από τα μέλη, πιστεύει κανένας από την αίθουσα εδώ μέσα, ότι θα γίνουν καινούριες προσλήψεις για τα δουλέψει το ολοήμερο σχολείο; Εδώ από την αρχή της χρονιάς στο σύλλογο έρχονται συνέχεια αυτά, για να συμπτύξουμε τμήματα, να καταργήσουμε σχολεία. Και έχουμε την ψευδαίσθηση ότι θα λειτουργήσουν; Μόνο ως Δούρειος Ίππος θα λειτουργήσουν.

Τελειώνω με τρία πράγματα. Να δεσμευθούμε σε τρία πράγματα. Ότι δεν θα αφήσουμε να περάσει ο 2525, δεν θα αφήσουμε να διαλύσουν τα ταμεία μας και δεν θα αφήσουμε προπάντων να βάλουν χέρι στις εργασιακές μας σχέσεις και στα εργασιακά μας δικαιώματα.

Ζ.ΚΑΙΡΑΝΑΣ (Περιστέρι):

Συνάδελφοι, η κυβέρνηση του Σημίτη, πιστή στις εντολές του ΟΑΣΑ και του προγράμματος σύγκλισης, συνεχίζει την εκσυγχρονιστική λαίλαπα εναντίον σε κάθε κατάκτηση των εργαζομένων, κοινωνικοί διάλογοι που νομιμοποιούνται μόνο από τους κυβερνητικούς συνδικαλιστές και το Χρηματιστήριο, όργια καταστολής σε κάθε μαζική κινητοποίηση, διάλυση του κράτους πρόνοιας, αδιαφορία για κάθε κοινωνικό αίτημα.

Έκφραση της νεοφιλελεύθερης πολιτικής και επίθεση στο χώρο της κυβέρνησης, είναι ο νόμος του Αρσένη 2525, που πρέπει όλοι να τον καταδικάσουμε και να τον ανατρέψουμε στο σύνολό του,

Ο 2525 απαντά στο αίτημα για ενιαίο λύκειο με το πέταγμα του 1/3 των μαθητών σε τεχνικά εκπαιδευτήρια, όπου θα λαμβάνουν μια απλή κατάρτιση.

Απαντά στο αίτημα για αυτονομία του λυκείου και ελεύθερη πρόσβαση στο πανεπιστήμιο, με το εθνικό απολυτήριο, που σημαίνει αλληπάλληλες εξετάσεις, φιλτραρίσματα. Απαντά στο αίτημα για ίδρυση νέων πανεπιστημίων, με τη θέσπιση των προγραμμάτων σπουδών επιλογής, που δεν είναι τίποτα παραπάνω από πανεπιστημιακά ΙΕΚ, που φυσικά καμιά σχέση δεν έχουν με τον αληθινό χαρακτήρα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Απαντά στο αίτημα για αύξηση των δαπανών για την παιδεία, με τα περίφημη "ΕΠΕΑΕΚ", δηλαδή την επίσημη εισαγωγή των ιδιωτών στην εκπαιδευτική διαδικασία. Απαντά στην αγωνία των νέων ανθρώπων, που βρίσκονται μπροστά στο φάσμα της ανεργίας, με την κατάργηση των εργασιακών δικαιωμάτων τους. Απαντά στην προσχολική αγωγή σαν να μην

υπάρχει. Δεν θεσμοθετεί καν τη δίχρονη υποχρεωτικότητα σε όλα τα νήπια.

Απαντά στην υποχρεωτική εκπαίδευση με μέτρα, που αν δεν χρηματοδοτούνται από τους γονείς, χρηματοδοτούνται πάλι από τα περιφέρμα "ΕΠΕΑΕΚ". Απαντά στο ολοήμερο σχολείο με άγνοια και "προχειρότητα" και χωρίς χρηματοδότηση. Απαντά στο θεσμό της αξιολόγησης, δημιουργώντας ένα μηχανισμό μονίμων παχυλά αμειβόμενων αξιολογητών και ενισχύει την υπαλληλική νοοτροπία στους εκπαιδευτικούς.

Απαντά στην αδιοριστία και ανεργία των συναδέλφων μας εκπαιδευτικών, με την κατάργηση της επετηρίδας και απαξίωση των πτυχίων μας σαν μέσο πιστοποίησης επαγγέλματος. Δημιουργεί το διαγωνισμό της ντροπής, για να γραφτούν σε μια άλλη επετηρίδα αδιοριστων οι συνάδελφοί μας επιτυχόντες, αλλά μόνιμοι άνεργοι και διαγωνιζόμενοι.

Απαντά στις δίκαιες διεκδικήσεις των εργαζομένων με ΜΑΤ και βία, με τρομοκρατία, με τη βοήθεια νέου τύπου χημικών και μεθόδων της αστυνομίας και της δικαιοσύνης.

Θέλω από αυτό το βήμα, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, να χαιρετίσω όλους αυτούς που αυτές τις μέρες βρέθηκαν στο μετερίζι του αγώνα, πέρα από κόμματα. Θέλω να χαιρετίσω όλους αυτούς που δεν φοβήθηκαν να ματώσουν. Σίγουρο είναι κάτι καινούριο. Πρέπει να φτιάξουμε κάτι καινούριο.

Χ.ΤΣΑΓΚΑΡΑΚΗΣ (Γλυφάδα):

Αγαπητοί συνάδελφοι ζήσαμε μια χρονιά που δεν έμοιαζε καθόλου με καμιά από τις προηγούμενες τουλάχιστον στα 15 χρόνια που έχω στην εκπαίδευση ή στα 20 χρόνια που μπορώ να θυμάμαι από την μεταπολίτευση και μετά, 20-25 χρόνια.

Αυτή η χρονιά σας θυμίζω πολύ γρήγορα, αφαίρεσε δικαιώματα κατακτημένα από νόμους, αρμοδιότητες Συλλόγων Διδασκόντων πήγαν περίπατο, αύξησε το ωράριο, μείωσε τις αποδοχές και άλλο με την φορολογία και με το 2,5%, έφερε μια εξομίωση στην οποία συνυπεύθυνη είναι και η Διδασκαλική Ομοσπονδία που καλεί τους δασκάλους να κάνουν την τρίτη βάρδια και μάλιστα πολλοί από 100 χιλιόμετρα.

Οδήγησε σε κατάργηση του συστήματος διορισμών, χωρίς να αντικατασταθεί καν από ένα δικαιότερο ή αξιολογικότερο, χωρίς να αντικατασταθεί από κάτι που ίσως θα έβγαζε τον καλύτερο εκπαιδευτικό. Και τέλος πάντων συνάδελφοι προοιωνίζει μια άλλη χρονιά στην οποία η πρόβα τζενεράλε ήταν η φετινή.

Προοιωνίζει αγαπητοί συνάδελφοι σε πρώτη φάση μια πολυεπίπεδη αξιολόγηση πολλών σταδίων και σε δεύτερη φάση περικοπή κάποιου τμήματος του μισθού και σε τρίτη φάση οδηγεί στην άρση της μονιμότητας.

Μέσα σ' αυτή τη χρονιά και μέσα στην επόμενη συνάδελφοι εργασιακά δικαιώματα και κατακτήσεις ετών γίνονται στάχτη. Τι έχουμε συνάδελφοι και εδώ είναι το μεγάλο ερώτημα να αντιπαραθέσουμε σ' αυτή την λαίλαπα;

Αγαπητοί συνάδελφοι με λύπη μου πρέπει να διαπιστώσω, ότι έχουμε ένα παραταξιακό κομματικό συνδικαλισμό που λειτουργεί τα τελευταία 20 χρόνια περίπου ή 15-16 επίσημα με τον ίδιο ακριβώς τρόπο. Έχουμε μια πλειοψηφία στη Διδασκαλική Ομοσπονδία η οποία είναι η δεδομένη και έχουμε όμως και μια μειοψηφία η οποία βολεύεται μ' αυτή την πλειοψηφία που υπάρχει και λειτουργεί νομιμοποιώντας τις αποφάσεις της πλειοψηφίας.

Και εξηγούμαι αγαπητοί συνάδελφοι. ποια αξιοπιστία έχει η Π.Α.Σ.Κ. όταν στην ανακοίνωσή της εκείνα που όλα όσα ως κλάδος έχουμε αιτήματα τα θεωρεί κατακτήσεις;

Αγαπητοί συνάδελφοι, ποια αξιοπιστία έχει μια παράταξη και ο τρόπος λειτουργίας του συνδικαλιστικού κινήματος, όταν ενσωματώνει ένα και διώχνει δύο; ποια αξιοπιστία έχει ένα μονοπαραταξιακό Προεδρείο στη Δ.Ο.Ε. που κόβει κομμάτια από τις σάρκες του ακόμα και τα πετάει έξω;

ποια αξιοπιστία έχει η αντιπολίτευση στη Διδασκαλική Ομοσπονδία, οι πέντε υπόλοιποι όταν καμιά πρωτοβουλία δεν έλαβαν που να υπερβεί αυτή την κατάσταση;

Αγαπητοί συνάδελφοι η Δ.Α.Κ.Ε. έχει το πρόβλημα, έχει πάθει ηλεκτροσόκ από τον κομματικό της φορέα, γιατί είναι αναγκασμένη να παλεύει πράγματα τα οποία ο κομματικός της φορέας συμφωνεί.

Υπάρχει ένας αναχωρητισμός από ένα άλλο κομμάτι του κλάδου που εκπροσωπείται στη Δ.Ο.Ε., πέντε κόμματα δυο πολιτικές, εμείς είμαστε και κανένας άλλος η ελίτ της δεκαετίας του '80. Και δυστυχώς συνάδελφοι υπάρχει και ένα άλλο κομμάτι της αριστεράς άνευρο, παραδομένο, συνδιαχειριστικό, χωρίς να πάρει την πρωτοβουλία εκείνη που θα μπορούσε να ενσωματώσει και τις ακραίες καταστάσεις και τα ακραία φαινόμενα, γιατί είναι κι αυτό ένα φαινόμενο που πρέπει να μας προβληματίσει.

Αγαπητοί συνάδελφοι δίνουμε μάχες οπισθοφυλακής και όχι μάχες του μέλλοντος. Δίνουμε μάχες χαμένες από χέρι. Οι αντιφάσεις μας είναι

περισσότερες από εκείνα τα οποία θα μπορούσαν να μας ενώσουν.

Προσέξτε συνάδελφοι, από την μια έχουμε το αίτημα ελεύθερη πρόσβαση στα πανεπιστήμια και από την άλλη έχουμε το αίτημα διατήρησης της επετηρίδας. Προσέξτε το αυτό λιγάκι, για να μην αναφερθούμε σε άλλα αιτήματα.

Έχουμε αγαπητοί συνάδελφοι το αίτημα της μείωσης του ωραρίου και καλά κάνουμε, χωρίς να το συνδέουμε με την δεύτερη δουλειά που κάνουμε όλοι. Προσέξτε το. Έχουμε το αίτημα αγαπητοί συνάδελφοι και ακόμα επιμένουμε, προσέξτε, μας έχουν φτάσει στα 65 χρόνια να παίρνει σύνταξη ο δάσκαλος και να έχει 60 χρόνια διαφορά με τον μαθητή του, το καταλαβαίνετε και δεν το έχουμε αναδείξει στην κοινωνία.

Αγαπητοί συνάδελφοι, θέλω να ολοκληρώσω με κάποιες σκέψεις. Πιστεύω ότι ο παραταξιακός συνδικαλισμός ότι κακό είχε να δώσει το έδωσε, ότι καλό είχε επίσης να δώσει, το έδωσε. Είναι ο καιρός όπου θα πρέπει να ξαναβάλουμε κάτω την λειτουργία μας και να δούμε εξ αρχής τι μπορεί να μας ενώσει και να βάλουμε τα επόμενα 5-10 χρόνια τους 5 κοινούς στόχους.

Αλλά αγαπητοί συνάδελφοι απαραίτητη προϋπόθεση είναι να απελευθερώσουμε τον συνάδελφο συνδικαλιστή από την κομματική κηδεμονία, να καταργηθούν οι παρατάξεις για να μην απολογείται στο κόμμα και στην παράταξη κανένας και να ξαναφέρουμε τα ενιαία ψηφοδέλτια μέσα απ' αυτή την εμπειρία της τελευταίας 15ετίας. Τότε μόνο θα στείλουμε ένα μήνυμα.

Και στη Δ.Ο.Ε. μια τελευταία παράκληση που έχει χάσει την πλειοψηφία στη συνείδηση του κόσμου και όχι μόνον αυτό, αλλά αγαπητοί συνάδελφοι πολλοί Σύλλογοι ιδρύονται τελευταία με πανελλαδική δικτύωση μέσα από τα σπλάχνα μας.

Κι αυτό δεν σας προβληματίζει, τουλάχιστον ξανασυνθέστε το Προεδρείο, στείλτε ένα μήνυμα, ότι μπροστά στη λαίλαπα που θα έρθει την επόμενη χρονιά μπορούμε να ενωθούμε έστω σε λίγα βασικά πράγματα. Αυτό ελπίζω κάτι να φέρει καλύτερο. Ευχαριστώ.

Γ.ΜΠΑΡΜΠΑΤΣΗΣ (Λοκρίδα):

Να μου επιτρέψτε κάποια αμνηχανία, είναι η πρώτη φορά που είμαι αντιπρόσωπος και η πρώτη φορά που μιλάω εδώ μπροστά σας. Όμως δεν έλειψα ούτε ένα λεπτό, ήμουν από τους πρώτους που ήθελα να μιλήσω και χτες, αλλά κατά λάθος δεν δόθηκε ο λόγος και ήμουν και από τους πρώτους που ήθελα να μιλήσω

ξανά σήμερα, που κατέθεσα χωρίς να λεω ανεξάρτητος, δεν είμαι ανεξάρτητος. Είμαι αντιπρόσωπος της Λοκρίδας με το ψηφοδέλτιο "ΕΝΩΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ".

Ξεκινάω μ' αυτό το πανό εδώ που λει, προάσπιση των κατακτήσεων. Μέσα στις κατακτήσεις είναι και ο Ν.2525; Αναρωτιέμαι. Άραγε γι' αυτό το πανό και για όσα γράφει το πανό συμφώνησαν και τα 11 μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου; Δεν υπήρξε ούτε ένα μέλος να προτείνει κάτι άλλο;

Μήπως εκείνο το πανό που λει, μπορούμε να ματαιώσουμε τον διαγωνισμό, κάτω ο Ν.2525 έπρεπε να γράφει από κάτω Δ.Ο.Ε.; Να έρθουμε και σε κάποια επιμέρους θέματα. Αναφέρθηκε ο συνάδελφος Μπράτης ότι στις απεργίες της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. έχουμε μονοψήφια ποσοστά.

Δεν συμβαίνει αυτό στο Σύλλογο Λοκρίδας συνάδελφε. Ξεκινήσαμε σε όλες τις απεργίες το μικρότερο ποσοστό 15% και το μεγαλύτερο 90%, βέβαια στην τελευταία διήμερη απεργία φτάσαμε στο 50% και λογικό ήταν, όταν τα ίδια μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου που δηλώνουν ΠΑΣΟΚ, ενώ έβγαιναν και δήλωναν μπροστά στην απεργία και να κάνουμε απεργία, δεν έκαναν απεργία τελικά.

Και επειδή είπατε και για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ. και πληρώσαμε και 17 εκατομμύρια για συμμετοχή σε υπερκείμενες οργανώσεις. Φέτος στο Σύλλογό μας ήρθαν τρία χαρτιά μόνο από την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.: 5/5, 12/5, 15/5. Αξίζει τον κόπο να πληρώσουμε 17 εκατομμύρια γι' αυτά τα τρία χαρτιά;

Για να μην πούμε, ότι δεν έφταναν έγκαιρα οι ειδοποιήσεις στο Σύλλογό μας, για να μην πούμε ότι το Δελτίο Τύπου στις 29/5, ότι η Δ.Ο.Ε. είχε ζητήσει εγγράφως έξι φορές συνάντηση με τον υπουργό είναι όλο λάθος, αναφέρεται στο '97, προφανώς ήθελαν να γράψουν στο '98, βιαστικά πράγματα.

Και επειδή αναφέρθηκε πολύ και το θέμα του Δραγασάκη, τρεις φορές από τον Σύλλογο Λοκρίδας ήρθαμε σε προσωπική επαφή με το γραφείο του, ζητήσαμε ενημέρωση για κάποιο θέμα, δεν μας ενημέρωσε.

Και κάτι για το Ινστιτούτο, οι συνάδελφοι στην Λοκρίδα λένε, τώρα που θέλουν ν' αλλάξουν χρήση τα χρήματα για την αίθουσα, τώρα ανακάλυψαν ότι πρέπει να έχουμε επιστημονικό Ινστιτούτο. Βέβαια εννοείται ότι τα πεπραγμένα είναι θέματα ημερήσιας διάταξης, αναφέρθηκε ο συνάδελφος Μπράτης.

Για να μην πούμε, όσον αφορά στα πεπραγμένα, έγινε αυτή η συζήτηση στο Σύλλογό μας για το αν πρέπει να τα ψηφίσουμε. Τελικά τα

κατανηφίσαμε και ψήφισαν και οι ΔΑΚίτες και ψήφισαν και οι ΠΑΣΚίτες και όλοι οι άλλοι στο Σύλλογο.

Και επειδή πρέπει να ολοκληρώσω, θέλω να διαβάσω κάτι, που πιστεύω μας αφορά όλους και εμάς τους αντιπροσώπους που ήρθαμε εδώ και την Δευτέρα το πρωί πήρα 112.000 δρχ. λες και έπαιρνα μισό. Την Δευτέρα το πρωί με τις 112.000 δρχ. αισθάνθηκα ότι έπαιρνα μισθό γι' αυτό που έρχομαι να κάνω εδώ.

Θέλω να διαβάσω κάτι που πιστεύω ότι μας αφορά όλους και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου. Είναι ένα κείμενο του Γληνού από το 1932 που αναφέρεται προς τους δασκάλους: "Αλήθεια σκεφτείτε λιγάκι από πού προέρχεστε εσείς, από ποια κοινωνικά στρώματα, πού ανήκετε; Το μεγαλύτερο πλήθος από εσάς είναι φτωχά παιδιά. Η αστική τάξη βέβαια υψώνει μπροστά στα μάτια όλων σας το τίμημα της προδοσίας, κρατικές θέσεις, πελατεία, αξιώματα, τίτλους για να γίνετε οι πνευματικοί στυλοβάτες της, ένα τραγικό παιδομάζωμα.

Έτσι και οι γενίτσαροι γίνονταν οι πιο φανατικοί διώκτες των Χριστιανών, όπως τα παιδιά των φτωχών που σπουδάζουν στα πανεπιστήμια και αλλάζουν κοινωνική κατάσταση, γίνονται οι πιο φανατικοί αντιδραστικοί." Ευχαριστώ πολύ.

X. ΣΑΠΡΙΚΗΣ (Δ.Ο.Ε.)

Αγαπητοί συνάδελφοι:

Είναι κατανοητό πως όταν το κίνημά μας έχει νίκες, ως εργαζόμενοι κερδίζουμε, τότε όλοι προσπαθούν να φανούν πως αυτοί είναι που οδήγησαν στη νίκη και να καρπωθούν και τα αντίστοιχα κέρδη, βασικά εκλογικά.

Όταν όμως το κίνημά μας δεν πάει καλά, αντιμετωπίζει προβλήματα, είναι σε άμυνα, το σκηνικό αλλάζει. Υπάρχει ένα κομμάτι που θέλει να «βγάλει την ουρά του απ' έξω» και να πει «μόνο εγώ τα έκανα καλά» και όλοι οι άλλοι φταίνε (εκφράστηκε αυτό από τοποθετήσεις αντιπροσώπων) και ένα άλλο κομμάτι που ψάχνει να βρει νίκες για να πει πως κάτι έγινε. (εκφράστηκε αυτό από τον απολογισμό της Ομοσπονδίας μας).

Υπάρχει και μια δεύτερη πλευρά.

Σήμερα σε μεγάλο βαθμό τύποις είμαστε μια Ομοσπονδία συλλόγων. Είμαστε 5 – 6- 7 κομμάτια στη συσκευασία του ενός. Και δεν αναφέρομαι στις υπαρκτές ή και καμιά φορά ανύπαρκτες αλλά κατασκευασμένες ιδεολογικές και πολιτικές θεωρήσεις που υπάρχουν και καλά κάνουν και υπάρχουν, αλλά σε καθημερινές πρακτικές και δράσεις.

Αν στα παραπάνω προσθέσουμε και μια ανάλγητη, αυταρχική και επικίνδυνη κυβερνητική πολιτική, που στο όνομα του οράματος της νέας «γης της επαγγελίας» της Ενωμένης Ευρώπης, σαρώνει τα πάντα, χτυπάει καθημερινά τα δικαιώματά μας τότε η εικόνα που σχηματίζεται για το συνδικαλιστικό μας κίνημα θέλει μια βαθύτερη και καλύτερη ανάλυση.

Μ' αυτά τα δεδομένα το να κάνεις κριτική στον απολογισμό του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας μας μπορεί να γίνει πολύ εύκολη υπόθεση:

Η κακιά ηγεσία της Π.Α.Σ.Κ., η κακιά ηγεσία της Δ.Α.Κ.Ε., η κακιά ηγεσία της Ενότητας, οι καλοί εμείς που όλα τα είχαμε προβλέψει και δείχναμε το δρόμο και οι άλλοι δεν ακολουθούσαν. (Προσέξτε η λέξη ηγεσία μπαίνει – το μάθαμε από παλιά αυτό - για να δημιουργήσουμε ρήγματα με τη βάση μας και «κερδίσουμε» και κανένα από σας από κάτω!!!).

Η κριτική όμως μπορεί να γίνει και μια πολύ δύσκολη υπόθεση, όταν βάλεις και τον εαυτό σου στο χορό και προσπαθήσεις να ξεφύγεις από το παραταξιακό κέρδος, όταν λες στις συνελεύσεις αυτά που λες και στις παρέες.

Συνάδελφοι επιτρέψτε μου μερικές σκέψεις μ' αυτή τη λογική και με βάση την εμπειρία μου ως μέλος για ένα χρόνο στο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε..

Σε μερικούς αυτές οι σκέψεις ίσως Δε φανούν τόσο «πολιτικές» σε πρώτη ανάγνωση, αλλά στηρίζονται σε μια πολιτική – συνδικαλιστική θέση για το κίνημά μας.

Ίσως όχι τόσο «καταγγελτικές», αλλά «άνευρες», αλλά όποιος θέλει βρίσκει τον εαυτό του και το χώρο του.

Συνάδελφοι

Κατανηφίσαμε τον απολογισμό του Δ.Σ. για δυο λόγους.

Ο πρώτο φαινομενικά ήταν τυπικός. Μια κορυφαία στιγμή, ο απολογισμός τους Δ.Σ. μια Ομοσπονδίας σε μια χρονιά με οξυμένα προβλήματα, που όλοι έπρεπε να σκύψουμε με προσοχή τον συζητήσαμε σε μια συνεδρίαση 1 ώρας και με τα μισά μέλη του Δ.Σ. παρόντα.. Και εμφανίστηκε ανάγλυφα ένα πρόβλημα λειτουργίας που είχαμε ως Δ.Σ. όλη τη χρονιά. Πόσο συλλογικά, πόσο βασανιστικά, πόσο προγραμματισμένα συζητούσαμε. Πόσες φορές τα θέματα λυνόταν σε παραταξιακό επίπεδο και όχι σε συλλογικό, ή πόσες φορές μεταθέταμε συζητήσεις για το μέλλον για να μην γίνουν ποτέ.

Κατανηφίσαμε τον απολογισμό και για ουσιαστικούς λόγους, για το περιεχόμενό του. Το πρώτο που λείπει απ' αυτό τον απολογισμό

είναι το στοιχείο της αυτοκριτικής, στοιχείο βασικό για το κίνημά μας.

Δε νοείται ένα όργανο με 11 ανθρώπους, όσο έξυπνοι και αν είναι, όσο ικανοί και αν είναι, μια χρονιά ολόκληρη να μην έκαναν ένα στραβοπάτημα, ένα λάθος.

Όλα καλά τα κάναμε ως Δ.Σ.

Μόνο οι «εξωτερικές» δυσκολίες υπήρχαν;

Ή το μοναδικό πρόβλημα στο Δ.Σ. ήταν «η μειοψηφία» που δεν ακολουθούσε την «πλειοψηφία» και δεν βοηθούσε να παίρνονται ομόφωνες αποφάσεις !!!

Ας δούμε όμως και τη στάση μας απέναντι στα προβλήματα, τις θέσεις του κλάδου μας και την τακτική μας.

Αφού αναλωθήκαμε μια χρονιά να μαλώνουμε αν είμαστε ενάντια στο νόμο ή ενάντια στις αντιεκπαιδευτικές ρυθμίσεις του νόμου, βάζοντας και οι μεν και οι δε ως άλλοθι μια κοινωνία που ζητούσε απαντήσεις και όχι συνθήματα για τα παιδιά της, φτάσαμε να βάλουμε και νερό στο κρασί μας.

Είναι για παράδειγμα συνάδελφοι η θέση της Ομοσπονδίας μας για την αξιολόγηση το όχι στα ΣΜΑ; γιατί αυτό κυριαρχεί στα ντοκουμέντα μας και στον απολογισμό. Ή μήπως έχουμε μια ριζικά διαφορετική θεώρηση για την αξιολόγηση όπως αναλυτικά αναφέρεται και στις θέσεις του 1993;

Απ' την άλλη είναι υπαρκτό πρόβλημα η έλλειψη εμπιστοσύνης στο Δ.Σ. και να μην κλείνουμε τα μάτια.. Αυτή την έλλειψη εμπιστοσύνης μήπως την ενισχύσαμε όταν δεν τηρούσαμε αποφάσεις που πήραν θεσμοθετημένα όργανα όπως η Ολομέλεια των Προέδρων;

Είναι υπαρκτές οι «διαχωριστικές γραμμές» στο εσωτερικό του Κλάδου μας και οι «αντιθέσεις» πολλές φορές. Αναπληρωτές – μόνιμοι, δάσκαλοι ειδικής αγωγής, σύμβουλοι, προϊστάμενοι κτλ. Μήπως όμως αυτές τις διαχωριστικές γραμμές τις ενισχύσαμε όταν ψηφίζαμε στάσεις εργασίας μόνο για τους αναπληρωτές, ή απεργία τώρα τελευταία μόνο γι' αυτούς που θα πάνε στα εξεταστικά κέντρα;

Είναι υπαρκτά τα προβλήματα της συμμετοχής στις κινητοποιήσεις. Μήπως όμως ενισχύσαμε και εμείς τη «θολούρα» με αιτήματα που άλλαζαν κάθε φορά, με αιτήματα γενικά και όχι συγκεκριμένα, μ' ένα μέτωπο με την Ο.Λ.Μ.Ε. που άλλοτε έπαιζε το άλλοθι της αγωνιστικότητας και άλλοτε το άλλοθι της αδράνειας;

Συνάδελφοι.

Και αυτός ο απολογισμός δεν έκανε την τομή, ούτε και αυτή η Γ.Σ. μέχρι τώρα κάνει την τομή που χρειαζόμαστε. Μπροστά μας, για την

αντιμετώπιση των προβλημάτων, έχουμε τρεις δρόμους να ακολουθήσουμε:

Ο πρώτος δρόμος είναι η συνέχιση της κομματικής παραταξιακής λειτουργίας και να βαυκαλιζόμαστε ότι όσους περισσότερους ψήφους μαζεύουμε στις παρατάξεις μας, τόσο θα φτιάχνουμε το κίνημα. Μπορεί και να έχει αποτελέσματα αυτό. Αν όχι για όλους για ορισμένους.

Ο δεύτερος δρόμος είναι η αντιμετώπιση των προβλημάτων με τη λογική των «κομάντος» και της «φωτισμένης πρωτοπορίας» που θα μπει μπροστά και θα λύσει για τους υπόλοιπους, «τους πουλημένους», τους «συμβιβασμένους», τους «θεατές» τα προβλήματα. Μπορεί και αυτός ο δρόμος να έχει αποτελέσματα.

Υπάρχει συνάδελφοι και ο τρίτος δρόμος. Να ξαναβρούμε το κομμένο νήμα των σημείων που μας ενώνουν και όχι αυτών που μας χωρίζουν. Όχι για να γίνουμε όλοι «αδελφάκια», αλλά για να μπορέσουμε να είμαστε ουσιαστικά αποτελεσματικοί.

Για να προσθέσουμε δίπλα στις λέξεις λαϊκό κίνημα και τη λέξη μαζικό.

Δεν θέλω τον ΠΑΣΟΚο να τον κάνω αριστερό. Ας μείνει ΠΑΣΟΚος. Δεν θέλω τον Νεοδημοκράτη να τον κάνω ΠΑΣΟΚο. Ας μείνει δεξιός. Δεν είναι αυτό το πρόβλημα μου στο συνδικάτο. Αυτό θα το λύσει ο καθένας με το κόμμα του.

Θέλουμε όμως μέσα στο συνδικάτο να βρούμε τα κοινά σημεία που μας ενώνουν και να πάμε όλοι μαζί.

Αυτός ο δρόμος συνάδελφοι φαίνεται σήμερα πολύ δύσκολος, αλλά κάποιιοι βάζοντας αν θέλετε και ένα στοίχημα με τον εαυτό τους, κάποιιοι οι οποίοι είναι και λίγο ρομαντικοί και ολίγον «άνευροι», επιμένουν να τον ακολουθούν. Και να δούμε στο τέλος ποιος θα νικήσει...

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ

Ζ.ΚΑΠΡΑΝΑΣ (Περιστερί):

Το ανέδειξε το πρόβλημα και ο συνάδελφος σύνεδρος από τα Ιωάννινα. Το θέμα του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου που έχει σχέση με τη δανειοδότηση, αγοράς κατοικίας, ή επισκευής για τους εκπαιδευτικούς.

Είναι το μοναδικό ευαγές ίδρυμα που είμαστε όμηροι. Πληρώνουμε πανάκριβα με το μεγαλύτερο επιτόκιο της αγοράς, σταθερό για τριάντα χρόνια. Όταν στ' άλλα ευαγή ιδρύματα είναι πάρα πολύ χαμηλότερα σε ύψος επιτοκίου,

αλλά και σε σχέση με το χρόνο αποπληρωμής των δανείων.

Θα παρακαλέσω το Γενικό Γραμματέα της Δ.Ο.Ε., στο κλείσιμό του, να τοποθετηθεί και πάνω σε αυτό το θέμα και να φτιαχτεί μια επιτροπή τουλάχιστον από μας τους εκπαιδευτικούς να πάμε να ξαναδιαπραγματευτούμε, όλους αυτούς τους όρους που έχει με το Ταχυδρομικό Ταμειυτήριο.

Σε σχέση με τα οικονομικά. Έτσι όπως διαβάστηκε μέσα από την εισήγηση, αναδεικνύεται το εξής:

Αντί να μιλάμε για μισθούς, μιλάμε ακόμα για επιδόματα. Όμως τα είδαμε τα επιδόματα στα δώρα των Χριστουγέννων, του Πάσχα και στο επίδομα αδείας. Ξαφνικά ενώ ξέραμε παλαιότερα ότι το δώρο Χριστουγέννων είναι ένας μισθός ολόκληρος είδαμε ότι δεν έφτανε το 15ήμερο. Άρα εδώ πρέπει να ξεφύγουμε απ' την αντίληψη των επιδομάτων και να παλέψουμε για βασικούς μισθούς.

Δεύτερο, πρέπει να ξεφύγουμε από την αντίληψη για το τι κάνει το κράτος για μας. Συζητήσαμε και πέρσι στις Γενικές Συνελεύσεις. Το κυρίαρχο θέμα είναι συλλογικές συμβάσεις, διαπραγματεύσεις και συμβάσεις εργασίας, που να επιλαμβάνονται όλων των θεμάτων μας, οικονομικά, εργασιακά, ασφαλιστικά, συνταξιοδοτικά. Να έχουμε δικαίωμα να τα διαπραγματευόμαστε όλα αυτά.

Σε κεντρικό επίπεδο η Α.Δ.Ε.Δ.Υ., αυτά που έχουν να κάνουν με τα κατώτερα πλαφόν σ' επίπεδο μισθών, συντάξεων, εργασίας και φορολογίας και από εκεί και πέρα σ' επίπεδο Ομοσπονδιών να διαπραγματευτούν όχι μόνο πού αναφέρει αυτό εδώ η Ομοσπονδία μας, το εξωδίδακτικό επίδομα, ή το επίδομα βιβλιοθήκης, αλλά περισσότερα πράγματα.

Ακούγεται και η άποψη για εκπαιδευτικό μισθολόγιο και γι' άλλα. Κατ' αρχήν δεν διαφωνούμε να κουβεντιάσουμε πάλι από την αρχή το πώς πρέπει να έχουν οι σχέσεις μεταξύ των εργαζομένων στη δημόσια διοίκηση. Ας το κουβεντιάσουμε, αλλά εκείνο που είναι κύριο για μας είναι ότι αυτή τη στιγμή είμαστε όμηροι της εκάστοτε κυβέρνησης. Δεν μπορούμε να διαπραγματευτούμε τους μισθούς μας, τις συντάξεις μας, το χρόνο εργασίας μας

Σε σχέση με την εισήγηση του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., ναι μεν αναδεικνύει ότι πρέπει να κάνουμε συλλογικές διαπραγματεύσεις και συμβάσεις εργασίας, αλλά έτσι όπως περιορίζει τη διαπραγματεύση σε ένα επίδομα διαφωνού-

ΝΟΜΟΣ 2525/97 ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ - ΕΠΕΤΗΡΙΔΑ

Χ. ΣΑΠΡΙΚΗΣ (Δ.Ο.Ε.):

Όταν συνάδελφοι από τον Αύγουστο ακόμα στο Διοικητικό Συμβούλιο συζητούσαμε για το νόμο 2525 για το εάν θα διεκδικήσουμε τη κατάργηση των ρυθμίσεων του νόμου, κάποια στιγμή είπα εκεί πέρα, ότι αυτή η κουβέντα, θυμίζει τη κουβέντα που κάνουν οι καλόγεροι του μεσαίωνα για τους αγγέλους. Αν είναι αρσενικοί ή θηλυκοί.

Συνάδελφοι, εμείς διαφωνήσαμε με το νόμο 2525 για δύο πράγματα βασικά. Το ένα είναι η διαδικασία που ακολουθήθηκε. Δεν μπορεί κανένα νομοθέτημα που αφορά μεταρρύθμιση στο χώρο της παιδείας να προχωρά και να εφαρμόζεται με τέτοιο αυταρχικό τρόπο. Και μόνο αυτό, χωρίς να μπορούμε στην ουσία δείχνει πού πάει αυτός ο 2525.

Διαφωνήσαμε όμως και στο περιεχόμενο. Τι θέλει να πετύχει στο σχολείο; Υπάρχουν μέσα συνάδελφοι στο νόμο 2525 θετικά στοιχεία διακηρυκτικού χαρακτήρα όπως λει η εισήγηση; Και βέβαια υπάρχουν. Και το χειρότερο νομοθέτημα να πάρετε, οποιαδήποτε Κυβέρνηση και να έκανε, μέσα υπάρχουν στοιχεία που λένε και ένα καλό και ένα καλό και άλλο καλό.

Αυτών των στοιχείων συνάδελφοι, η εφαρμογή τους είναι συνυφασμένη με την ύπαρξη του νόμου 2525; Για να καταλάβω καλά. Ο Αρσένης και ο κάθε Αρσένης θα εφαρμόσει το ολόημερο εάν θα ισχύσει ο 2525 ή γιατί είναι μία αναγκαιότητα και πραγματικότητα; Γιατί τα συνδέουμε αυτά τα δύο πράγματα; Αυτό είναι το ένα ζητούμενο. Το κρατούμενο μάλλον.

Το δεύτερο κρατούμενο, να μην έχουμε αυταπάτες. Νομοθετήματα όπως ο 2525 για να μη καταλήξουν όπως το σύνθημα αύξηση των δαπανών για τη παιδεία που το επαναβεβαιώνουμε κάθε δέκα έντε χρόνια θέλουν μέτωπα. Και το μέτωπο δεν είναι δεδομένο, είναι ζητούμενο με τους γονείς και εκεί θα μετρηθούμε.

Τρίτο δεδομένο. Για μας συνάδελφοι κυρίαρχο παραμένει τι θα βάλω στη θέση αυτού που ζητάω να καταργηθεί. Όταν πούμε στον 2525 πολλά χεράκια θα σηκωθούν. Όταν όμως πάμε και συζητήσουμε στο τι θέλω εγώ να βάλω στη θέση αυτού, εκεί να δούμε του καθενός την άποψη. Τι θα πω για την αξιολόγηση, τι θα πω για την επετηρίδα, τι θα πω για το ολόημερο.

Και στα τρία αυτά σημεία συνάδελφοι, θα πρέπει να γίνει η ουσιαστική συζήτηση και ν' ανοίξουν τα χαρτιά. Σας ευχαριστώ.

Ζ.ΚΑΠΡΑΝΑΣ (Περιστερί):

Συνάδελφοι, κυκλοφόρησε ένα χαρτί από τη Διεύθυνση Σπουδών του ΥΠ.Ε.Π.Θ. που ταυτίζει το διδακτικό ωράριο με το ωράριο παραμονής δηλ τις 30 ώρες. Είναι επικίνδυνα πράγματα αυτά και πρέπει να το προσέξουμε.

Για το νόμο 2525. Ως Πρωτοβουλία - Αυτόνομες Κινήσεις, τον καταδικάζουμε και καλούμε όλους τους συναδέλφους με αρχή το δήμερο των αγωνιστικών κινητοποιήσεων που ξεκινήσαμε και από εδώ και πέρα να τον ανατρέψουμε και στη πράξη.

Σε σχέση με την αξιολόγηση. Διαφωνούμε με την αξιολόγηση της Κυβέρνησης. Διαφωνούμε με την αξιολόγηση που προτείνουν οι συνάδελφοί μας εισηγητές από την Ομοσπονδία. Θέλουμε μια αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου, που θα βοηθάει την εκπαίδευση και όχι θα διώκει τον εκπαιδευτικό.

Σε σχέση με την επετηρίδα. Διαφωνούμε με το διαγωνισμό. Τον καταδικάζουμε. Το μόνο αξιόπιστο σύστημα πρόσληψης είναι η επετηρίδα. Αλλά πρέπει να τονίσουμε πως κανένα σύστημα πρόσληψης δεν λύνει την ανεργία των εκπαιδευτικών. Άρα πρέπει πρώτα ν' αγωνιστούμε απέναντι στη Κυβέρνηση και να συνεννοηθούμε μεταξύ μας, ότι πρέπει ν' αυξήσουμε οργανικές θέσεις, να μειωθεί ο αριθμός μαθητών ανά τάξη, να μειωθούν τα χρόνια παραμονής μας στην εκπαίδευση, όλα τα ιδιωτικά, ΝΕΛΕ κ.ο.κ. να μπούνε στη διαδικασία του Υπουργείου Παιδείας και όχι στα διάφορα άλλα Υπουργεία. Και ιδίως για τη δευτεροβάθμια ξέρετε, ότι υπάρχουν χιλιάδες εκπαιδευτικές θέσεις που είναι κατασπαρμένες στα διάφορα Υπουργεία, Πρόνοιας Εργασίας κ.ο.κ.

Όλα τα σχολεία να μπούνε στο σύστημα εκπαίδευσης του Υπουργείου Παιδείας.

Π.ΖΩΓΑ (Α' Αθηνών):

Μπαίνοντας εδώ μέσα είχα την απατηλή εντύπωση, ότι όσοι παίρνουν θέση ενάντια στο νόμο 2525 συνολικά θα είχαν εφτά χιλιάδες επιχειρήματα, το κεφάλι ψηλά και τη φωνή τους βροντερή, για να το υποστηρίξουν.

Όσο για τους υπόλοιπους που θεωρούν το νόμο μερικώς καλό και ότι κάπως το χαλάνε, η ΣΜΑ, η επετηρίδα και κανένα δύο άλλα, πιστευα ότι κάπως διακριτικά θα προσπαθήσουν να στηρίξουν, να εκφράσουν τις θέσεις τους. Και ξαφνικά διαπιστώνω, ότι φωνάζουν και αυτοί που τον στηρίζουν.

Και τότε θυμήθηκα συνάδελφοι, τη γιαγιά μου την Αθανασία που έλεγε, βροντάνε όλα τα σίδερα, βροντάνε και οι σακοράφες.

Τι φωνάζετε μωρέ μου ήρθε να πω, έξι φιλοκυβερνητικοί και όσοι άλλοι σας σιγοντάρουν, οι έξι από εδώ; Να πείσετε ποιόν; Είναι γνωστός ο ρόλος σας και σε μας και σε σας και σε όσους είναι εδώ μέσα και σε όσους δεν είναι.

Ξέρουμε, ότι ο νόμος 2525 δεν προάγει το συμφέρον της εκπαίδευσης. Ξέρουμε επίσης ότι το κίνητρό σας είναι προσωπικό, απολύτως προσωπικό, είναι να δείξετε καλή διαγωγή στους προϊσταμένους σας, ώστε να βελτιώσετε τη θέση σας και ν' αναρριχηθείτε με αυτό τον τρόπο εκεί που προσδοκά ο καθένας σας.

Και εγώ ερχόμουν εδώ ρομαντικά και με αφέλεια να ζητήσω να ζητήσετε τη κατάργηση του νόμου. Να σας πω, κάνε μια λεβεντιά και ας είναι και η τελευταία στη ζωή σας. Όμως, δεν μπορείτε, γι' αυτό εμείς που απαιτούμε τη κατάργηση του νόμου και θα την περάσουμε, δεν σας γουστάρουμε, γιατί τα κίνητρό σας είναι ταπεινά. Ευχαριστώ πολύ.

Π.ΚΟΣΚΙΝΑΣ (Μαρούσι):

Αγαπητοί συνάδελφοι και συνάδελφοι της Δ.Ο.Ε.. Μιλάτε και λέτε για μία αξιολόγηση, που βέβαια δεν ξεκαθαρίζεται πολλά πράγματα, που πρέπει νομίζω να τα συζητήσουμε πάρα πέρα στη πορεία και μετά, αλλά εγώ θέλω να βάλω ένα ζήτημα ουσίας, το οποίο εδώ και 15, 16 χρόνια εκκρεμεί και η Δ.Ο.Ε. δεν το αναφέρει καθόλου.

Είναι το ζήτημα της διοίκησης του σχολείου. Μιλάμε για μία αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και δεν μιλάμε ποιος θα είναι αυτός που θα το κάνει.

Όπως ξέρετε από το 1985 με το νόμο 1566 εκκρεμούν κάποια προεδρικά διατάγματα και μεταξύ αυτών είναι και ο ρόλος του συλλόγου διδασκόντων είναι τελικά ποιος έχει τη διοίκηση σε αυτή τη σχολική μονάδα.

Και βλέπουμε καθημερινά πώς η διεύθυνση σπουδών και ήδη κυκλοφορεί και ένα χαρτί, πώς καθημερινά ξεθάβει το νόμο του 309, για το πώς θα λειτουργεί το σχολείο.

Γνώμη μου είναι ότι πρέπει να βάλει επί τάπητος την ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας το Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ο.Ε. και πρέπει ν' απαιτήσει ότι πρέπει να δημιουργηθεί ένας τέτοιος νόμος, που θα ορίζει εκεί πέρα τα καθήκοντα του συλλόγου διδασκόντων, που θα είναι ένα συλλογικό όργανο και δεν θα έχει τον πρώτο και τελευταίο λόγο ο συγκεκριμένος

διευθυντής που ξέρουμε τελικά και πώς επιλέγεται.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Ζ.ΚΑΠΡΑΝΑΣ (Περιστέρι):

Στη περσινή Γενική Συνέλευση αποφασίστηκε η δημιουργία ίδρυσης απεργιακού ταμείου. Στο προϋπολογισμό δεν έχει εγγραφεί κάτι αντίστοιχο.

Προτείνουμε και συγκεκριμένα από τις 5.500, 6.000 που θα είναι η συνδρομή μας από του χρόνου προς τη Δ.Ο.Ε. να κρατηθεί το 1/5, δηλαδή, ένα χιλιάριο ούτως ώστε να ξεκινήσει το απεργιακό ταμείο από του χρόνου, να λειτουργεί.

Ως προς την αίθουσα, να παραμείνει σαν στόχος μας ν' αγοραστεί η αίθουσα να έχουμε το δικό μας πλέον χώρο.

Σε σχέση με τη πρόταση έτσι όπως είναι γραμμένη να καλυφθούν όντως τα έξοδα όλων αυτών που συμμετείχαν σε αυτές τις κινητοποιήσεις ανεξάρτητα εάν είναι δάσκαλοι, να καλυφθούν τα δικαστικά έξοδα και τα έξοδα υγείας για όσους συναδέλφους τραυματίστηκαν.

Χ. ΣΑΠΡΙΚΗΣ (Δ.Ο.Ε.):

Συνάδελφοι, η προσέγγιση στο προϋπολογισμό θέλει μια προσοχή. Ούτε πεδίο για λαϊκισμούς, ούτε για μαγκιές, ούτε για τίποτε.

Εγώ τρεις προτάσεις πολύ συγκεκριμένες καταθέτω.

Η πρώτη πρόταση, την ανέφερε και ο σ. Θανάσης. Όταν ως μέλη του Δ.Σ. πάμε στις περιόδους θα πληρωνόμαστε τις ημέρες που θα πάμε για περιόδους. Και έχει σχέση και με την απαρτία.

Πήρατε συνάδελφοι σαν αντιπρόσωποι χρήματα για τρεις μέρες της συνέλευσης, μία εμπρός, μία πίσω. Τι σημαίνει αυτό; Τη προηγούμενη έρχομαι, παρακολουθώ τη συνέλευση και την επόμενη φεύγω. Γι' αυτό και εγώ όταν πηγαίνω περιδεία, παίρνω χρήματα για να πάω τη προηγούμενη να καθίσω τη μια μέρα και να φύγω την επόμενη. Εάν δεν πάω τη προηγούμενη και πάω κατ' ευθεία να πληρωθώ για εκείνη την ημέρα. Εάν χρειαστεί να πάω από τη προηγούμενη και να φύγω την επόμενη να τα πάρω.

Δεύτερη πρόταση, για τους συναδέλφους που είναι από την επαρχία. Πιστεύω συνάδελφοι, ότι πέραν από το ενοίκιο θα πρέπει η Ομοσπονδία μας να τους πληρώνει και κάποια εισιτήρια μέσα στο μήνα να πάνε να δούνε την οικογένειά τους.

Και τρίτη πρόταση για το απεργιακό ταμείο. Είναι απόφαση γενικής συνέλευσης, την ψηφίσαμε πέρσι. Και είναι αδυναμία του Διοικητικού Συμβουλίου, που αυτή την απόφαση δεν την έβαλε σε εφαρμογή. Δεν μπαίνει θέμα ψηφοφορίας εάν θα κάνουμε απεργιακό ταμείο. Υπάρχει τέτοια απόφαση. Το θέμα είναι από πού θα πάνε τα χρήματα.

Με αυτό που είπε ο Ζήσης εγώ συμφωνώ. Ένα χιλιάριο από τη συνδρομή βάλει το στην άκρη. 50.000.000 τη μια χρονιά, 100.000.000 την άλλη και όπου χρειαστεί.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ

Ζ.ΚΑΠΡΑΝΑΣ (Περιστέρι):

Όλα τα γενικά που αναφέρονται στην εισήγηση της Δ.Ο.Ε., είναι δεδομένα πως πρέπει να γίνουν. Η ενημέρωση και η δράση των συλλόγων μας, οι κοινές συναντήσεις με άλλες Ομοσπονδίες, η λειτουργία του ΠΙΕΜ Δ.Ο.Ε. για την επιστημονική τεκμηρίωση των θέσεων μας,

Το πρόβλημα πάντοτε υπάρχει με τις απεργιακές κινητοποιήσεις μας. Δεν είναι θέμα τεχνικό, αλλά έχει σχέση με τι στόχους βάζουμε, τι προοπτική έχουν, πόσο συμμετέχει η βάση σε αυτές.

Με βάση την εμπειρία του παρελθόντος η πρότασή μας είναι μόνο μία. Καμία απεργιακή κινητοποίηση να μη μπορεί να προκηρύξει το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., εάν αυτή πρώτα δεν περάσει από διαδικασίες βάσης Γενικών Συνελεύσεων στους τοπικούς συλλόγους, να πάρουν αποφάσεις οι σύλλογοι και σε ολομέλεια προέδρων, ν' αποφασίσουν για τις κινητοποιήσεις που θα κάνουμε. Καμία απεργιακή κινητοποίηση να μην ξεκινήσει αν δεν έχει ξεκάθαρα, συγκεκριμένα αιτήματα.

Για τη νέα χρονιά το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας μας στις αρχές του Σεπτεμβρίου να καταθέσει πρόταση πλαίσιο στόχων και κινητοποιήσεων σε όλους τους συλλόγους. Να ολοκληρωθεί η διαδικασία τέλος Σεπτεμβρίου με ολομέλεια προέδρων γι' αγωνιστικές απεργιακές κινητοποιήσεις.

Παράλληλα τα προηγούμενα δύο χρόνια με τις ολομέλειες προέδρων ανέκυψαν πολλά οργανωτικά προβλήματα.

Προτείνουμε στη συνδικαλιστική χρονιά που μας έρχεται να γίνει οργανωτικό καταστατικό Συνέδριο της Ομοσπονδίας μας αφού πρώτα γίνει εισήγηση της Δ.Ο.Ε., συζητήσουν στους τοπικούς συλλόγους και γίνει καταστατικό Συνέδριο μέσα στη συνδικαλιστική χρονιά 98-99.

Χ. ΤΣΑΓΚΑΡΑΚΗΣ (Γλυφάδα):

Αγαπητοί συνάδελφοι, θέλω περισσότερο, επειδή σέβομαι το όργανο των προέδρων που πρέπει να χαράσσει την τακτική στη συγκυρία, θέλω περισσότερο σαν ένας προβληματισμός σε όσους έχουμε απομείνει εδώ μέσα, που είμαστε απ' ό,τι βλέπω αρκετοί, να καταθέσω μια πρόταση, η οποία πιστεύω, ότι εάν εκτιμήσουμε, ότι ο αγώνας που θα έρθει κυρίως για την αξιολόγηση στη διάρκεια της χρονιάς που έρχεται θα είναι ένας αγώνας με διάρκεια, δεν θα είναι ένας αγώνας στιγμιαίος.

Γι' αυτό λοιπόν, θέλω λίγο τη προσοχή σας και το προβληματισμό σας. Ίσως και όσοι πειστείτε, να την μεταφέρετε και στους συλλόγους.

Αυτή η πρόταση γίνεται από δεκαετίας από μένα, στο σύλλογό μου έχει υιοθετηθεί επανειλημμένα, ήδη απ' ό,τι παρακολουθώ περίπου άλλοι 25 σύλλογοι ή τριάντα την υιοθετούν.

Είναι η πρόταση λοιπόν, γι' απεργία διαρκείας με τη μορφή των συνεχών εναλλασσόμενων στάσεων εργασίας μονόωρων δίωρων κλπ και όχι καθημερινά.

Γιατί βρε συνάδελφοι; Ο κλάδος μας έχει δοκιμάσει την απεργία διαρκείας, πολύ περισσότερο η δευτεροβάθμια εκπαίδευση έζησε μια δίμηνη απεργία έρσι και είναι πολύ δύσκολο ν' αναστήσουμε τέτοιες μορφές είτε το θέλουμε είτε όχι.

Αυτή η μορφή έχει κάποια πλεονεκτήματα. Μια ώρα στάση παράδειγμα έχει κόστος το 1/6 του ημερομίσθιου. Από τις 30 ώρες δηλαδή, την εβδομάδα, μια στάση είναι το ένα τριακοστό. Ενώ δουλεύουμε 21, 22 ώρες, τους χαρίζουμε δηλαδή, στη κυβέρνηση τις υπόλοιπες οκτώ ώρες, εφτά, εννέα με τη μορφή της 24ωρης απ' ό,τι της διαρκείας.

Είναι μορφή ανεκτή οικονομικά και μπορεί να κρατήσει σε διάρκεια. Επηρεάζει μαθήματα που η κοινωνία θεωρεί σπουδαία. Και αυτό έχει σχέση με κάποια πάρα κάτω που θ' ακούσετε.

Απεργοί και μη απεργοί είμαστε καθημερινά στο ίδιο σχολείο και οι πρώτοι απεργοί θ' αποτελέσουν την απεργιακή επιτροπή του σχολείου καθημερινά και έτσι θα διευρύνεται η συμμετοχή.

"Εκβιάζει" αυτή είναι η δημοσιότητα, θ' ανακοινώνεται από τα μέσα ενημέρωσης, για να γνωρίζουν οι γονείς τότε θα φέρουν τα παιδιά τους.

Το Διοικητικό Συμβούλιο κάθε συλλόγου μπορεί να λειτουργεί καθημερινά ως απεργιακή επιτροπή και να επισκέπτεται διαφορετικά σχολεία.

Δίνει τη δυνατότητα να ενημερώνονται καθημερινά οι εκπαιδευτικοί και η κοινωνία, αφού δεν κλείνουν τα σχολεία. Και οι εκπαιδευτικοί και οι γονείς είναι καθημερινά παρόντες στο σχολείο.

Ακούστε τώρα συνάδελφοι, το άλλο. Ενδεχόμενη κλιμάκωση με τριώρες στάσεις εργασίας, πάντα τις πρώτες ώρες, σημαίνει στην ουσία ότι κλείνει το σχολείο, γιατί ποιος γονιός θα σου φέρει για ζωγραφική ή για μουσική; Καλώς ή κακώς δεν τα έχουν σε εκτίμηση και είναι και πολύ δύσκολο.

Έτσι, λοιπόν, στην ουσία με το μισό κόστος τα 3/6 του ημερομίσθιου κλείνεις το σχολείο. Δίνει τη χρονική δυνατότητα να συμμετέχουν οι συνάδελφοι στη κλιμάκωση, ή την αναστολή. Στην ενημέρωση, στη περιφρούρηση κλπ

Και τέλος αυτή η μορφή των συνεχών εναλλασσόμενων στάσεων εργασίας, μεγιστοποιεί το απεργιακό όφελος σε σχέση με το οικονομικό κόστος, αφού δεν κάνει σπατάλη δυνάμεων.

Πρέπει όμως να δούμε και ένα άλλο συνάδελφοι. Ο Γούσης όχι αιρετός, ο Γούσης του Υπουργείου Παιδείας, κατακρεουργεί κατ' εντολή βέβαια του Αρσένη και δεν αναφέρω άλλους παράγοντες, τον 1566. Άλλοι νομοθέτησαν, αυτός νομολογεί, βγάζει αποφάσεις, οι οποίες αναφέρονται στον 1566 αλλά τον καταστρατηγούν.

Δεν άκουσα και μία άλλη πλευρά των διεκδικήσεών μας που έχει σχέση με τη νομική πλευρά. Μπορεί μια εγκύκλιος να καταργεί ένα νόμο; Αυτό είναι ένα ερώτημα. Θα το δούμε κάποτε; Αναστατώνει, μας φορτώνει 30 ώρες εργασίας ο κύριος Γούσης κατ' εντολή του προϊσταμένου του και εμείς καν δεν έχουμε κάνει μια προσφυγή. Αυτό δεν είναι απορίας άξιο; Αυτά και σας ευχαριστώ.

Ι.Π.Ε.Μ. - Δ.Ο.Ε.

Π.ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Ελευσίνα):

Απλώς στις προτάσεις που διαβάστηκαν από την επιτροπή θέλω να συμπληρώσω ακόμα.

Τα μέλη του Δ.Σ. του Ινστιτούτου ν' αποσπώνται και να εργάζονται αποκλειστικά για το Ινστιτούτο.

Να δημιουργηθούν παραρτήματα εφ' όσον εξασφαλιστεί η λειτουργία του κεντρικού στην Αθήνα, με προσανατολισμό στη μελέτη και στην έρευνα τοπικών ιδιαιτέρων προβλημάτων, μειονοτήτων και άλλα πολλά, ή σε περιοχές με έντονο το πρόβλημα των διαρροών από την εκπαιδευτική διαδικασία.

Η χρηματοδότηση του Ινστιτούτου να γίνεται όχι με εφ' άπαξ ποσό, αλλά σύμφωνα με τη πορεία των ερευνών μελετών, που αναπτύσσονται από τη Γενική Συνέλευση του κλάδου και το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας.

Το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας μαζί με το Ινστιτούτο συζητούν και προγραμματίζουν στην αρχή κάθε χρονιάς το πλάνο εργασιών του Ινστιτούτου για την επόμενη χρονιά έχοντας υπόψη τους τις ανάγκες που προκύπτουν για τη στήριξη του κλάδου και των αναγκών του.

Ι.ΜΠΑΡΜΠΑΤΣΗΣ (Λοκρίδα):

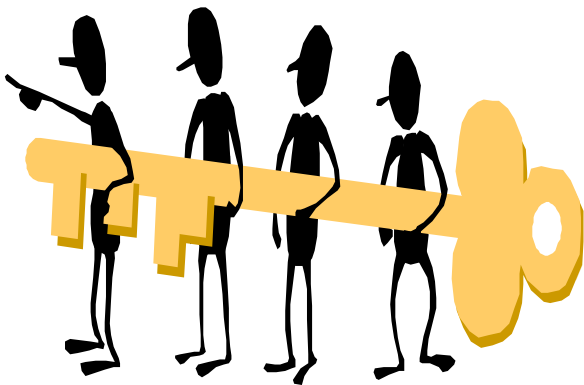
Επειδή νομίζω, ότι αυτή τελικά η επιτροπή δεν λειτούργησε και τόσο καλά και πιστεύουμε από λάθος του Προεδρείου, γιατί μας είπατε να μαζευτούμε στις 3 το μεσημέρι και τελικά όταν ο κόσμος είχε φύγει να μαζευτήκαμε 12 και μισή και από δέκα πέντε άτομα, ήμασταν πέντε.

Γι' αυτό να γίνει μια διευκρίνιση στις προτάσεις. Επειδή ήταν προτάσεις του συλλόγου Λοκρίδας αρκετές από αυτές τις προτάσεις που διαβάσατε.

Όταν λέμε ν' αυξηθούν τα μέλη του Δ.Σ. σε εννέα η πρόταση ήταν να είναι αντιπροσωπευτικά του κλάδου και όχι αναλογικά με τη δύναμη του Δ.Σ. και της κάθε παράταξης στο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε..

Και επίσης όπως αναφέραμε πιστεύουμε, ότι δεν μπορούν τα μέλη του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., να είναι και μέλη του Δ.Σ. του ΠΙΕΜ, όχι για κανέναν άλλο λόγο, αλλά μόνο από άποψη χρόνου δεν μπορούν ν' ασχοληθούν.

Και επίσης, εκεί που η πρόταση ήταν για επισημονικά και εκπαιδευτικά προσόντα να είναι μετρήσιμα και να μην υπάρχει καθόλου συνέντευξη.

TAMEIO AΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑΣ

Ι.ΜΠΑΡΜΠΑΤΣΗΣ (Λοκρίδα): Για το Ταμείο Αλληλοβοήθειας. Συμφωνούμε με τη πρόταση του Διοικητικού Συμβουλίου της Δ.Ο.Ε. με μία επισήμανση: Αυτό το Ταμείο Αλληλοβοήθειας και δεν πιστεύουμε, ότι δεν έχουν ενημερωθεί τα μέλη και εάν δεν έχουν ενημερωθεί φταίει οι κατά τόπους σύλλογοι πιστεύουμε εμείς, αυτό το ταμείο να μετεξελιχθεί σ' ένα συνεργατικό, εκπαιδευτικό ταμεικτήριο.

Αυτό στη Λοκρίδα το προτείναμε γιατί έχουμε τη Συνεταιριστική Τράπεζα Λαμίας, η οποία λειτουργεί πρότυπα.

Και επίσης έχουμε πληροφορίες και θα έχουν και άλλοι συνάδελφοι για το Ταμεικτήριο Δασκάλων Κύπρου που υπάρχει εδώ και χρόνια και σε κάθε ανάγκη συναδέλφου τρέχει αμέσως.

Και επίσης αντί για 5.000 η εγγραφή προτείνουμε να είναι 20.000 γιατί το πεντοχίλιορο πια έχει χάσει την αξία του.

ΕΞΟΜΟΙΩΣΗ ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Ι.ΜΠΑΡΜΠΑΤΣΗΣ (Λοκρίδα):

Εξομοίωση μετεκπαίδευση. Σίγουρα οι βελτιώσεις που προτείνει το Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ο.Ε. είναι σωστές. Από εκεί και πέρα όμως, επειδή είδαμε τη ποιότητα της εξομοίωσης στη Λαμία, θεωρούμε και ψηφίσαμε ότι δεν χρειάζεται εξομοίωση όπως γίνεται.

Όσοι πήγαμε στις παιδαγωγικές ακαδημίες κάναμε και τριάντα διδασκαλίες. Στα παιδαγωγικά τμήματα είναι προαιρετικές. Και εάν κάτι γίνεται περισσότερο στα παιδαγωγικά τμήματα, πιστεύουμε, ότι με την εμπειρία μας το έχουμε συμπληρώσει.

Και συνέχεια σε αυτό προτείνουμε, να γίνεται μονοετής επιμόρφωση με εκπαιδευτική άδεια και με έμφαση στην ειδική αγωγή, πράγμα που η ειδική αγωγή δεν ακούστηκε καθόλου αυτές τις μέρες εδώ.

Δεύτερο στο ίδιο πακέτο, να γίνεται μετεκπαίδευση χωρίς εξετάσεις, για όσους το επιθυμούν.

Και τελευταίο, σε όσους συμμετείχαν ή συμμετέχουν με το παλαιό σύστημα να δικαιούνται και αυτοί την αποζημίωση.

Έστειλα γράμμα και γραφή...

Schweinlirt 22/5/98

... Εδώ που ζω και εργάζομαι είναι μια μικρή πόλη της Βαυαρίας μακριά από μεγάλα αστικά κέντρα (Μόναχο, Νυρεμβέργη) και η επαφή μου με τους υπολοίπους συνάδελφους είναι συνειδητά ελάχιστη.

Απ' ότι κατάλαβα το σ.κ. των ελλήνων εκπαιδευτικών στη Γερμανία αρχίζει και τελειώνει στο ποιος θα πάρει και ποια θέση και αν θα κατεβάσουμε μερσεντές.

Όπως καταλαβαίνεις αυτά τα πράγματα με αφήνουν αδιάφορο και έτσι δεν προσπάθησα καθόλου να έρθω σε επαφή με τους υπάρχοντες συλλόγους.

Το σχολείο στο οποίο εργάζομαι είναι Γερμανικό. Τα ελληνόπουλα φοιτούν σε δίγλωσσες τάξεις στις οποίες διδάσκουν παράλληλα έλληνες και γερμανοί συνάδελφοι. Τα ελληνόπουλα του Δημοτικού Σχολείου είναι περίπου 60 και διδάσκουμε 2 δάσκαλοι. Υπάρχει ακόμα και ένας καθηγητής που διδάσκει Ελληνικά τις τρεις τάξεις του γυμνασίου.

Λειτουργεί ακόμη και Ελληνικό Λύκειο (που έγινε διάσημο για την κατάληψη που έκαναν οι γονείς και οι μαθητές στο προξενείο του Μονάχου με αριθμό παιδιών περίπου 30 και αριθμό καθηγητών 6.

Σχόλια για τις αναλογίες μάλλον δεν χρειάζεται να κάνεις. Οι συνθήκες δουλειάς είναι δύσκολες στο δημοτικό σχολείο. Δουλεύω 28 ώρες την εβδομάδα σε διπλές πάντα τάξεις, και τα μαθήματα που κάνω είναι η Γλώσσα τα Μαθηματικά, η Ιστορία και τα Θρησκευτικά.

Τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις μου είναι ακριβώς ίδιες μ' αυτές των γερμανών συναδέλφων με τη διαφορά ότι οι αμοιβές είναι κατά πολύ μικρότερες. Όπως καταλαβαίνεις η «οικονομική κρίση» που χτυπάει και τη Γερμανία σαν πρώτα θύματα έχει τους πιο αδύνατους κρίκους που στο χώρο της Παιδείας είμαστε εμείς οι ξένοι.

Έτσι κι αλλιώς βέβαια τα χρήματα που παίρνουμε δεν συγκρίνονται σε καμιά περίπτωση με τα χρήματα που παίρνουν οι εκπαιδευτικοί στην Ελλάδα.

Ένας δάσκαλος εδώ με 15 χρόνια υπηρεσίας και ένα παιδί πλησιάζει τα 5.000 μάρκα αν δεν τα ξεπερνάει κιόλας.

Για μένα πάντως όλη αυτή η ιστορία πέρα απ' όλα τα άλλα ήταν και μια πολύ μεγάλη εμπειρία το να ζήσω μέσα σ' ένα άλλο εκπαιδευτικό σύστημα να κρίνω συγκεκριμένα.

Η σύγκριση αυτή βέβαια μόνο θλίψη προκαλεί για τη χώρα μας βέβαια. Όχι βέβαια ότι το σύστημά τους είναι τέλειο, άσπιλο και αμόλυντο, κάθε άλλο. Μπροστά στο γενικό ξεχαρβάλωμα όμως που επικρατεί στη χώρα μας και όχι μόνο στο χώρο της Παιδείας όλα τα άλλα φαίνονται θαύματα.

Και επειδή φαντάζομαι πως θα έχει και συνδικαλιστικό ενδιαφέρον θα προσπαθήσω με λίγα λόγια να εντοπίσω τις διαφορές.

Από πλευράς υλικοτεχνικής υποδομής χωρίς να μπορεί κανένας να πει ότι δεν υπάρχουν ατέλειες (παράδειγμα το σχολείο μου δεν έχει αίθουσα εκδηλώσεων) ο δάσκαλος έχει όλα τα μέσα για να μπορεί να κάνει τη δουλειά του καλύτερα: προτζέκτορες, πίνακες που ανεβοκατεβαίνουν, αίθουσες μουσικής με όλα τα μουσικά όργανα, πλήρως εξοπλισμένα γυμναστήρια (που θα ζήλευαν ομάδες Α' Εθνικής), μηχανές προβολών, βίντεο και ότι άλλο φανταστείς. Επίσης σε κάθε σχολείο υπάρχει κομπιούτερ συνδεδεμένο με την κεντρική βιβλιοθήκη της πόλης μέσω του οποίου μπορεί κανείς να Παραγγείλει τα πάντα από βιβλία και ταινίες μέχρι σλάιτς.

Από πλευράς ανθρώπινου δυναμικού πάλι το επίπεδο των γερμανών συναδέλφων δεν συγκρίνεται με το αντίστοιχο ελληνικό. Μπορεί οι έλληνες δάσκαλοι θεωρητικά να γνωρίζουν τα ίδια πράγματα στην πράξη όμως τα πράγματα είναι εντελώς διαφορετικά. Αυτό έχει σχέση με την εκπαίδευση, την επιλογή, την επιμόρφωση και την αξιολόγηση.

Οι δάσκαλοι σπουδάζουν 4 χρόνια όπως και στην Ελλάδα, μόνο που οι σπουδές είναι άμεσα συνδεδεμένες με την πρακτική εξάσκηση. Τα τελευταία 2 χρόνια σπουδών και ιδιαίτερα το τελευταίο, οι δάσκαλοι εργάζονται κανονικά στο σχολείο με μειωμένο ωράριο (και πληρώνονται βέβαια), ταυτόχρονα παρακολουθούνται, καθοδηγούνται και αξιολογούνται. Παρακολουθούν ταυτόχρονα και τα θεωρητικά μαθήματα.

Από τη βαθμολογία που θα συγκεντρώσουν στις γραπτές εξετάσεις, αλλά και από την απόδοσή τους σαν δάσκαλοι θα εξαρτηθεί η πρόσληψή τους. Και επειδή κι εδώ έχει αρχίσει τα τελευταία 2-3 χρόνια να εμφανίζεται η ανεργία στο χώρο των εκπαιδευτικών για να διοριστεί κανένας πρέπει η γενική βαθμολογία του να μην είναι πάνω από 1,5. (με άριστα το 1 και χειρότερο το 6). Όπως καταλαβαίνεις αυτή η διαδικασία είναι εξοντωτική για τους νέους δασκάλους, έτσι όμως πετυχαίνουν και

το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα. Εξάλλου όταν το κράτος προσφέρει (και όχι μόνο οικονομικά) έχει και απαιτήσεις.

Στη συνέχεια αφού διοριστεί κάποιος για 3 χρόνια περνάει δοκιμαστική περίοδο κατά την οποία δέχεται διαδοχικές επιθεωρήσεις (τις οποίες πέρασα και εγώ) από τον επιθεωρητή της κάθε περιφέρειας, ο οποίος στο τέλος της χρονιάς θα του στείλει τη γραπτή αξιολόγηση με τη βαθμολογία του. Απ' τις επιθεωρήσεις αυτές εξαρτάται η μονιμοποίησή του καθώς και η υπηρεσιακή του εξέλιξη. (χωρίς βέβαια να αποκλείεται και το ρουσφέτι στην όλη ιστορία)

Αυτές οι επιθεωρήσεις θα γίνονται αρχικά σε τακτά διαστήματα με προειδοποίηση ή χωρίς και θα αραιώνουν με τα χρόνια.

Μπορεί να σου φαίνεται το σύστημα στρατιωτικού, οφείλω όμως να ομολογήσω ότι είναι αποτελεσματικό. Επίσης ξέχασα να σου αναφέρω ότι οι δάσκαλοι τελειώνοντας τις σπουδές έχουν αποκτήσει και κάποια ειδικότητα (μουσική, καλλιτεχνικά, αθλητισμός) έτσι ώστε αυτοί που διδάσκουν αυτά τα μαθήματα είναι όλοι δάσκαλοι.

Ο τρόπος διδασκαλίας και τα βιβλία είναι εντελώς διαφορετικά απ' τα δικά μας. Στην αρχή της κάθε χρονιάς, κάθε δάσκαλο, είναι υποχρεωμένος να κάνει τον προγραμματισμό της χρονιάς με το τι θα διδάξει. Υπάρχει βέβαια ένα πλαίσιο, έχει όμως το δικαίωμα και τη δυνατότητα να επιλέξει από μια γκάμα θεμάτων αυτά που νομίζει ότι είναι τα πιο σημαντικά. Το σχολικό βιβλίο υπάρχει πάντα, αλλά δεν είναι υποχρεωμένος ο δάσκαλος να το ακολουθεί πιστά και ενθαρρύνεται μάλιστα να ψάξει για δικά του θέματα.

Κάθε δάσκαλος έχει ένα ολόκληρο αρχείο από θέματα που το εμπλουτίζει κάθε χρονιά. Ο βερμπαντισμός και η από καθέδρας διδασκαλία που χαρακτηρίζει ολόκληρο το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα θεωρείται αδυναμία και άγνοια.

Τι γίνεται βέβαια στην Ελλάδα το ξέρεις καλύτερα από μένα. Διαβάστε παιδιά το μάθημα και κάντε τις τρεις πρώτες ασκήσεις. Κι αν ρωτήσει για μεθόδους διδασκαλίας άστα καλύτερα.

Αν δεις το σοκ που περνάμε σαν έλληνες δάσκαλοι, όταν βλέπουμε τι γίνεται εδώ και τι κάνουμε εμείς και το ότι πρέπει να δουλέψουμε, να κριθούμε και να συγκριθούμε... Η μόνο λέξη που ταιριάζει είναι ντροπή για το κράτος μας, το εκπαιδευτικό μας σύστημα, αλλά και το σ.κ. βέβαια....

...Θα μπορούσα να γράφω ώρες για όλα αυτά. Ελπίζω όμως και μ' αυτά που έγραψα να καταλάβεις πως νιώθω και τι σκέφτομαι για την Παιδεία μας. Για τις θέσεις μας όπως αυτές φαίνονται στα φύλλα της «Πρωτοβουλίας» και για τα προβλήματα του σ.κ. το μόνο σχόλιο που έχω να κάνω είναι ότι βρισκόμαστε όπως πάντα μεσάνυχτα και στο απόλυτο μηδέν. Και βέβαια οι ευθύνες είναι στο κράτος και στο Υπουργείο το οποίο είναι σπλάχνο από τα σπλάχνα μας. Μήπως όμως και το σ.κ. και ιδιαίτερα το αριστερό δεν έχει ευθύνες για την απόλυτη ισοπέδωση και μη μου πεις ότι αυτό δεν σημαίνει η άρνηση της ατομικής ευθύνης. Καμιά ατομική αξιολόγηση δεν δεχόμαστε, μόνο συλλογική που στα απλά ελληνικά αυτό σημαίνει ότι όπου όλοι είναι υπεύθυνοι, εκεί στην πραγματικότητα δεν είναι κανένας. Και βέβαια άλλοι έχουμε άπειρα (αναξιοκρατία και, και, ...) η πραγματικότητα όμως για την απόλυτη αδράνεια είναι ότι οι ευθύνες είναι και δικές μας)

Ποιος δάσκαλος, έστω και μ' αυτά τα πενιχρά μέσα που μας δίνονται κάνει τη δουλειά του όσο καλύτερα μπορεί;

Ποιος δάσκαλος προετοιμάζεται, έστω μια ώρα την ημέρα για την επόμενη μέρα;

Την απάντηση την ξέρουμε όλοι.

Τέλος πάντων, ξέρω ότι σε κουράζω μ' όλα αυτά ελπίζω όμως να με δικαιολογήσεις. Μετά από 4 χρόνια απόχης από τα συνδικαλιστικά...

Βέβαια μπορεί να μείνει η εντύπωση ότι γράφτηκα στο κλάμπ των «ευρωλιγούρηδων». Δεν είναι όμως καθόλου έτσι γιατί και την εμπειρία και τις σχετικές γνώσεις έχω για να καταλάβω πως ότι γυαλίζει δεν είναι πάντα χρυσός. Η αποχή όμως και η απόσταση βοηθάει καμιά φορά να δεις τα πράγματα πιο ξεκάθαρα....

...Όσο για τη ζωή εδώ αυτά που έγραψα για την Παιδεία ισχύουν για όλους τους τομείς της δημόσιας ζωής. Και για να μη νομίζεις ότι βλέπω μόνο τα θετικά θα αναφέρω επιγραμματικά και τις αρνητικές πλευρές: Ο αλκοολισμός που παίρνει διαστάσει επιδημίας, ο ατομισμός (εγώ, ο σκύλος μου και η μερσεντές) η αποξένωση, η κρίση των αξιών θόπως και στην Ελλάδα βέβαια), η κρίση στις ανθρώπινες σχέσεις, η διάλυση της οικογένειας, η αύξηση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας που πάνε βέβαια χέρι – χέρι με την ανεργία και το γκρέμισμα του κοινωνικού κράτους, είναι μερικά μόνο απ' τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν εδώ οι κοινωνίες....

Δημήτρης Τσουκάλης

Ο ΚΟΥΜΠΑΡΑΣ

ΕΣΟΔΑ από 5/97 – 5/98

Υπόλοιπο	53.300
Αντιπρόσωποι 66 ^{ης} Γ.Σ.	30.000
Συγκέντρωση Πρωτοβουλίας Μάιος 98	4.000
Αποζημίωση από Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.	100.000
ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ	187.300

ΕΞΟΔΑ από 5/97 – 5/98

Φωτοτυπίες & Ταχυδρομικά από 9/97- 5/98	173.700
Επίσκεψη σε Θεσ/κη	10.000
ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ	183.700

ΥΠΟΛΟΙΠΟ	3.600
-----------------	--------------

ΕΣΟΔΑ από 6/98

Υπόλοιπο	3.600
Αντιπρόσωποι 67 ^{ης} Γ.Σ.	105.000
ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ	108.600

ΕΞΟΔΑ από 6/98

Φωτοτυπίες & Ταχυδρομικά	25.000
ΥΠΟΛΟΙΠΟ	83.600

Άσχετο με το περιεχόμενο του φυλλαδίου, αλλά το καλοκαίρι τέλειωσε και ...

ΦΑΚΕΛΟΣ Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Μια σειρά από αλλαγές προωθούνται στο χώρο του Δημοσίου. Αλλαγές που έχουν σχέση με την Υγειονομική Περίθαλψη των Δ.Υ., τα Ταμεία Αρωγής, ο νέος Δ/Υ Κώδικας, οι συλλογικές διαπραγματεύσεις και συμβάσεις. Παρ' ότι τα θέματα αυτά είναι σημαντικά για την καθημερινή ζωή μας, η συζήτηση περιορίζεται στα πλαίσια της Α.Δ.Ε.Δ.Υ., ενώ σε επίπεδο Ομοσπονδιών και πολύ περισσότερο σε επίπεδο πρωτοβαθμίων συλλόγων δεν «κουνιέται φύλλο». Στα περσινά φυλλάδια είχαμε δημοσιεύσει μια σειρά από υλικά που είχαν σχέση με τον Κώδικα και τις συλλογικές διαπραγματεύσεις – συμβάσεις. Στο φετινό φυλλάδιο δημοσιεύουμε το νόμο που αφορά τις συλλογικές διαπραγματεύσεις – συμβάσεις, ο οποίος θα κατατεθεί τον Σεπτέμβριο στη Βουλή, καθώς και 2 ανακοινώσεις της «Αυτόνομης Παρέμβασης», μία για το ίδιο θέμα και μία για την Υγειονομική Περίθαλψη. Αν κάποιος συνάδελφος ενδιαφέρεται περισσότερο για τα θέματα των Ταμείων και την Υγειονομική Περίθαλψη μπορεί να επικοινωνήσει μαζί μας για να του στείλουμε όλο το υλικό που υπάρχει.